

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 23CIF1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Igualtat i Feminisme

Sessió 23, dijous 28 de maig de 2026

Presidència de la I. Sra. Sabrin Araibi Marachi

Sessió 23 de la CIF

La sessió de la Comissió d'Igualtat i Feminisme (CIF) s'obre a ****. Presideix Sabrin Araibi Marachi, acompanyada de la vicepresidenta, Ennatu Domingo i Soler, i de la secretària, Lorena Roldán Suárez. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents [Ernesto Carrión Sablich](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Lídia Ferré Ferré](#) i [Jordi Riba Colom](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Laura Martínez Portell](#), [Carme Renedo i Puig](#) i [Ariadna Urroz Segura](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera i Marín](#), [Alba Camps i Roca](#) i [Raquel Sans Guerra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Júlia Calvet Puig](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Departament d'Igualtat i Feminisme. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC) (Text presentat: BOPC 496, 3).

La presidenta

Bona tarda. Bona tarda a totes i tots. Donem inici a la comissió.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (compareixença del Govern)

200-00026/15

Tindríem un únic punt de l'ordre del dia, que és la presentació del projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per l'any 2026 del Departament d'Igualtat i Feminisme i ens acompanya l'honorable consellera Eva Menor Cantador i la secretària general, la senyora Sònia Guerra López. Només per recordar, la consellera tindrà un temps màxim d'una hora i després els grups parlamentaris, doncs, podran fer les seves intervencions per un màxim de deu minuts. Llavors, consellera, si li sembla, donaríem inici a la compareixença.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Bé, moltes gràcies, diputada. Molt bona tarda a totes! Permeteu-me que comenci agraint la presència de les meves companyes del Departament d'Igualtat i Feminisme, de la secretària general que la tinc aquí al meu costat, però també de la secretària d'Igualtat, de la secretària de Feminisme i del meu equip de gabinet. A totes, moltes gràcies per voler-me acompanyar.

La meva compareixença, ja us adverteixo que serà bastant més breu que la del mes de març, perquè explicaré, refrescaré conceptes, refrescaré algunes magnituds. Però crec que, com que moltes de les magnituds del pressupost són les mateixes que ja vam presentar, dono per reproduïda la presentació que també us vaig compartir en el mes de març i, per tant, no trobo necessària fer una nova presentació, perquè les magnituds econòmiques són pràcticament les mateixes. Sí que és veritat que hi ha alguna qüestió que val la pena posar-la en valor, que té a veure amb els darrers acords assolits pel Govern i per algunes forces polítiques, com Esquerra Republicana i Comuns, que hi ha algunes coses que sí que posaré en valor de manera explícita.

Començaré destacant que són els primers pressupostos d'aquest Govern, tot i que no és la primera vegada que els presentem, però sí que, com vam dir la primera vegada que vam tenir l'oportunitat de parlar en aquesta comissió, són uns pressupostos ambiciosos, de mirada llarga, que pretenen complir amb un doble objectiu: el primer, donar resposta a necessitats immediates de la ciutadania, però també plantejar també..., té una clara aspiració de transformació de Catalunya, de preparar-la per al futur.

És un pressupost que és fruit d'un acord, un acord després d'una llarga negociació, que jo crec que reflecteixen responsabilitat i sentit de país, que també el que reflecteixen és uns comptes que donen estabilitat a Catalunya, que donen també un salt endavant quant al progrés social i la cohesió territorial, l'autogovern i la igualtat d'oportunitats entre catalans i catalanes. És un pressupost de més de 49.000 milions d'euros i als que a aquesta quantitat s'afegeixen 4.693 milions d'euros per al període 26-30 i 893 per a l'any 2026, fruit d'aquest acord del que us parlava.

En el cas del nostre departament, aquesta xifra per al mandat, per al període 26-30, és una xifra de 48 milions, que s'han d'afegir als 113 que tenim al pressupost i concretament per a aquest període 2026 suposa aquest acord 2 milions d'euros. Són uns pressupostos dissenyats per transformar el creixement econòmic en prosperitat compartida, per atendre les necessitats immediates de la ciutadania i preparar Catalunya per als reptes que venen de futur, com deia abans.

Entrarem ja als objectius del pressupost del meu departament, del Departament d'Igualtat i Feminisme. Ja sabeu que tenim un objectiu global, que és disposar de recursos suficients per desenvolupar polítiques per construir una societat igualitària, lliure de violències, lliure de discriminacions, per aconseguir que les dones i les persones que pertanyen a col·lectius tradicionalment discriminats i vulnerables puguin desenvolupar el seu projecte de vida amb major igualtat, amb la major igualtat i dignitat possibles.

Per al compliment d'aquests objectius disposem dels recursos del Departament d'Igualtat i Feminismes, però també disposem d'altres recursos d'altres departaments, perquè l'acció feminista igualitària traspasa les fronteres del Departament d'Igualtat i Feminisme, perquè com ja sabeu, la transformació feminista

la fem comptant amb el conjunt del govern de la Generalitat o no aconseguirem avançar. Com vaig comentar a la darrera compareixença, aquest pressupost també està alineat amb les accions del pla departamental. I és un pressupost que ens permet, per una banda, consolidar les polítiques ja iniciades per l'anterior Govern, especialment les que tenen a veure amb el desplegament de la xarxa de recursos d'abordatge integral de les violències masclistes i també les que tenen a veure amb les polítiques LGBTI, però també contempla noves propostes en diversos àmbits, que després entraré més a fons, àmbits com l'equitat en els treballs, la coeducació, la corresponsabilitat, la conciliació o la lluita contra els discursos d'odi, entre d'altres.

També aquesta proposta de pressupostos compta amb propostes d'Esquerra Republicana, compta amb propostes dels Comuns, a les quals torno a agrair haver possibilitat que Catalunya disposi d'uns pressupostos. Agraeixo molt l'esforç per arribar a aquest acord. Aquest acord és un bon acord perquè ens permet continuar amb aquesta transformació feminista que el país necessita i, sobretot, ens permet dotar a les persones, especialment a les dones, dels serveis i de les polítiques públiques que mereixen.

És un bon acord perquè ens permetrà desenvolupar tot allò acordat amb aquestes forces polítiques, però que també ens permetrà desenvolupar tot allò acordat amb aquest Parlament. Hem tingut activitat parlamentària aquests mesos. Hem arribat a alguns acords en mode interpel·lacions, en mode de propostes, i també ens permetrà aquest pressupost donar compliment al que ens hem compromès també en aquest Parlament.

I tot allò que ens vam comprometre en el nostre pla de govern també, un acord que, al nostre parer, és molt bo perquè ens permetrà seguir avançant. Sabem que si volem aconseguir la veritable prosperitat compartida, el Departament d'Igualtat i Feminisme esdevé una eina clau dins de l'engranatge del Govern de la Generalitat, perquè ningú quedi enrere.

Començaré explicitant les principals novetats que tenen a veure amb els acords assolits. Començaré primer a parlar dels acords amb els Comuns. Ja sabeu que els acords que hem arribat amb el grup dels Comuns en global o, per dir-ho des d'una perspectiva d'objectius més agregats, reforcen les polítiques d'habitatge, combaten

la pobresa energètica i fomenta l'equilibri territorial. Però també hi ha alguns punts que ens interpel·len directament al Departament d'Igualtat i Feminisme, que creiem que és molt positiu i que ens ajudarà, sens dubte, a avançar cap a una societat més igualitària i més justa.

Els acords feministes, molts d'ells ja es trobaven reflectits en l'anterior proposta de pressupostos. Ja vaig poder explicar-los en la compareixença del mes de març, però permeteu-me que faci un breu resum. Són recursos que plantegen incrementar la xarxa d'atenció i recuperació de les violències masclistes, posant molt d'èmfasi en la violència digital; recursos per al desplegament d'una estratègia de lluita contra la violència digital; recursos per al servei integral de violències digitals, per peritatges informàtics, per securització de dispositius. També hi ha propostes que tenen a veure amb els recursos a la borsa d'habitatge per a dones víctimes de violència masclista, cent cinquanta pisos més. També hi ha recursos per a polítiques de cura, 6,4 milions d'euros per complementar els recursos del pla Corresponsables del Gobierno de España; més recursos per l'acord marc amb els ens locals per millorar el finançament dels agents d'igualtat o l'increment del vint per cent del pressupost per a la convocatòria de subvencions.

També dintre d'aquest paquet d'acords, estan l'increment del vint-i-tres per cent del pressupost en polítiques LGBTI o la modificació de la Llei 19/2020, que és un altre dels acords assolits o reforçar les campanyes de *testing* per avaluar l'estat de la discriminació en l'accés a l'habitatge. També incorporem una proposta, una demanda concreta al grup de Comuns, que és introduir dintre de les accions per l'equitat menstrual d'un val de productes mensuals de 25 euros per a joves de dotze a vint-i-cinc anys.

Sobre el paquet de mesures acordades amb Esquerra Republicana de Catalunya, posen molt el focus en el progrés social, la cohesió territorial, l'autogovern i la defensa del català. Però en el cas del nostre àmbit de política pública, com ja he explicat, que traspassa les fronteres del nostre propi departament, val destacar l'enfortiment de la perspectiva de gènere en dos àmbits molt necessaris. El primer, la formació especialitzada per al personal de l'Administració de justícia i d'execució penal, amb un reforç de la formació amb perspectiva de gènere i d'infància al Centre

d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, o en l'àmbit de la salut, incorporant la formació i la sensibilització dels i les professionals d'atenció primària sobre els biaixos de gènere en la salut de les dones.

També suposa reforçar els recursos perquè el treball de cures de les persones grans dependents, que sabem que recau majoritàriament en les dones, permeti descans per a la persona cuidadora principal i també planteja un pla de foment, consolidació i projecció del talent femení al llarg de la carrera professional de les dones investigadores novelles fins a les ja consolidades que optin a posicions sènior o de direccions de centres de recerca.

Com veuen, és un bon acord que reflecteix l'alineament dels nostres plantejaments i millora, sens dubte, aquest pressupost. Repassaré algunes xifres globals del pressupost per refrescar-les, tot i que ja les vam presentar. És un pressupost que incrementa en un disset per cent respecte al pressupost anterior, 113 milions. Pensem que aquest increment consolida les polítiques feministes com a instrument necessari per fer el canvi estructural que el país i les persones que el conformen necessiten. Perquè en un context on els drets humans es posen en qüestió a nivell global, però que moltes persones no tenen els mateixos drets i oportunitats d'una vida digna, arribant fins i tot a negar-los la condició humana o quan es nega la violència masclista, es posa en dubte la seva realitat mentre moltes dones són assassinades, crec que tenim el deure i l'obligació de situar Catalunya com a referent de protecció i reconeixement de drets i llibertats, que sempre ha estat, i com la referència en polítiques feministes que milloren la convivència i la cohesió social, com sempre ha estat.

Entrant a desglossar aquests 113 milions, dir-vos que la Direcció general que més recursos s'emporta, gairebé el cinquanta per cent del conjunt dels recursos de tot el Departament és la

Fitxer 23CIF2

Direcció General d'Erradicació de Violències Masclistes, pensem que és la gran política pública, pensem que és el gran repte. I, en aquest cas, la direcció general incrementa en més de 11,2 milions d'euros.

Ja sabeu que no parlem únicament d'una xifra, és la consolidació d'un model, d'un model que entén l'erradicació de les violències masclistes des d'una perspectiva d'abordatge integral, que exigeix prevenció, que exigeix atenció, reparació i, sobretot, un model de governança sòlida i estable en el temps.

Amb aquest pressupost, reforcem de manera molt clara el treball cooperatiu també amb el territori, entès el territori, com els ajuntaments, com les entitats o els serveis arrelats al territori. Perquè són fonamentals els serveis de proximitat per detectar, per prevenir i per acompanyar les víctimes i supervivents.

L'altre dia, reflexionant arran del cas de Figueres, estem analitzant –i crec que és així, intuïtivament, però disposarem de dades–, les dones acompanyades pels recursos tenen un nivell de supervivència molt més alt i de recuperació molt més alt. Les dones que acaben sent assassinades són dones que no arrelen en els nostres recursos o fins i tot que no han estat mai acompanyades. Per tant, jo crec que aquesta xarxa de recursos és imprescindible per a la supervivència de les dones.

Reforcem la prevenció. Reforcem la xarxa de serveis especialitzats. Reforcem també els recursos per al servei integral d'atenció a les dones que presten els ajuntaments. Reforcem també els recursos per atendre les víctimes i fills i filles que tenim despleats al territori.

Despleguem nous serveis de la xarxa d'atenció, com el punt lila itinerant, com un nou SIE a la zona de Reus –molt demandat–, o com l'ampliació del finançament del SIE digital en més de 700.000 euros, que forma part també d'aquest acord amb el Grup de Comuns.

Afegim programes de mentoria per a víctimes de violència masclista. Afegim també nous serveis tècnics de punt de trobada. L'Administració de justícia, la fiscalia ens demana que calen més punts de trobada, perquè són una mesura molt important per prevenir violències en l'àmbit familiar. Aquests serveis tècnics de punt de trobada estan tensionats i tenim recursos per poder obrir-ne cinc de nous: a Barcelona, Santa Coloma de Gramenet, a Girona i Igualada i un altre a l'Alt Pirineu.

Plantegem també un increment significatiu de les indemnitzacions a les dones víctimes de violència masclista. I incorporem també recursos per desenvolupar les

accions del pacte català contra les violències masclistes, que espero poder compartir amb aquesta comissió en el més breu possible de temps.

Direcció General d'Equitat en el Treball i Corresponsabilitat. Amb aquesta direcció general consolidem una aposta molt clara per avançar cap a un mercat laboral més just, equilibrat i corresponsable. Ho fem reforçant estructuralment les eines que ens permetran prevenir... –perdó–, revertir les desigualtats des de l'arrel. Com a accions més rellevants de la direcció general, destaco l'increment de finançament de la xarxa de professionals d'igualtat al territori. Igual que les companyes dels Comuns, creiem en la necessitat de reforçar aquesta Xarxa de Professionals d'Igualtat en els Treballs. Enguany hem presentat un acord marc amb un increment d'un 1,2 per cent per garantir... –perdó– un 1,2 milions per garantir el desplegament territorial i consolidar i millorar aquesta figura, que creiem que és clau, ampliant també les seves funcions.

Sabeu, perquè ho vam presentar fa poc, que estem desenvolupant una estratègia de coeducació: «Catalunya, territori educador», perquè la coeducació és una de les eines fonamentals per combatre el masclisme i promoure la igualtat des de la petita infància. Vam presentar fa uns dies aquesta estratègia que es desenvolupa a través d'un desplegament de tècnics i tècniques a cadascuna de les vegueries. Disposaran de recursos perquè els nens i les nenes que s'eduquen i creixen en altres espais culturals, de lleure, esportius fora de l'horari lectiu també puguin disposar de recursos adients per combatre aquesta desigualtat que té a veure amb els estereotips tradicionals de gènere.

També, aquesta estratègia incorporarà recursos, recursos no només per a aquestes activitats de lleure educatiu, culturals o esportives, sinó que també treballarem de manera transversal amb altres departaments i serveis públics –Educació, per descomptat– per donar eines i recursos a les figures Cocobe i als docents i direccions dels centres.

Disposarem d'una caixa d'eines, introduint temes fonamentals per reduir les violències. Perquè ja sabeu que el creixement de les violències sexuals, sobretot en l'adolescència, ens està preocupant molt. Aprofito que tinc la paraula per recomanar la sèrie *Pubertat*, de Leticia Dolera, que reflecteix molt bé quina és aquesta realitat, i la tenim ara en la tele pública; per tant, us convido a totes a veure-la. Per cert, una

sèrie premiada pels premis Laia, que són uns premis que tenim des del departament per ajudar en el finançament de projectes transformadors.

Tenim el programa «Més dones, més futur», que és un programa per fomentar vocacions de dones a sectors masculinitzats. Estem fent-ho de manera intensiva en la indústria i en les vocacions STEM, però volem ampliar-lo també al sector primari i hem posat també recursos per desenvolupar aquest projecte.

Per primera vegada hem participat en el Mobile World Congress per explicar els projectes i prescriure els plans d'igualtat també en l'àmbit tecnològic. Jo crec que aquesta mesura també és transformadora, tot i que no comporta recursos addicionals en el pressupost, però crec que el que sí planteja és que aquesta dotació, que sí que hem posat de subvencions per a plans d'igualtat a empreses de menys de cinquanta treballadors, també arribi a altres empreses, com les empreses tecnològiques.

Estem treballant en l'agenda catalana de conciliació i corresponsabilitat, desplegant eines de planificació, que creiem fonamentals. En polítiques de conciliació i corresponsabilitat, com és aquesta agenda que ja l'ha explicat en el Parlament, en seu parlamentària, per tant, la dono per reproduïda. I també recursos per als fons corresponsables, que és una eina molt important també per afavorir no només que les dones que es dediquen o que tenen la responsabilitat en exclusiva de les cures disposin de temps, que era com es deia abans el programa, que era «Temps per cures», sinó que també volem abordar una lògica més des de la perspectiva de masculinitats responsables i de corresponsabilitat, i a aquest projecte finançat pel Gobierno de España incorporem aquests 3,4 milions acordats amb els Comuns per evitar el copagament per part de les administracions locals, que són qui estan executant aquest pla Corresponsables.

Dintre de la Secretaria d'Igualtat de Drets i No-Discriminació, augmenta el pressupost de forma molt important, posant l'accent en la posada en marxa de nous serveis LGBTI+ i impulsant nous plans estratègics transversals i interseccionals, i garantint el desplegament efectiu de les lleis, com la Llei 13/2025, del dret de les persones LGBTI i l'erradicació de la LGTBIfòbia, i també de la Llei 19/2020, d'igualtat de tracte i no-discriminació.

Per destacar alguns aspectes, destacar l'increment del vint-i-tres per cent de la Direcció General de Recursos, de la Direcció General de Polítiques Públiques LGBTI+. Destacar també que les accions més rellevants, com els treballs que estem fent per disposar d'un centre de documentació i de memòria LGBTI. Estem treballant en el pla específic per a les persones grans del col·lectiu, perquè no hagin de tornar a l'armari en aquesta època de la vida. Estem treballant amb el distintiu «Espai segur» per donar aquest distintiu a tots aquests serveis, a aquestes residències que estan compromeses amb les persones grans LGBTI. Estem desenvolupant la xarxa SAI també, incrementant amb més serveis, com el Servei d'Atenció i Acompanyament Sociocomunitari. I també tenim recursos per donar resposta a les peticions de l'acord marc i alimentar aquesta xarxa que tan bons resultats..., com són la xarxa SAI. També recursos per a la candidatura del World Pride de Barcelona, que ja sabeu que estem treballant en ella.

Des de la perspectiva de defensa dels drets humans i lluita contra els discursos d'odi, hem incorporat una nova fitxa a l'acord marc perquè els ajuntaments disposin de recursos per defensar els drets de les persones discriminades i la defensa dels drets humans en un context en el que estan creixent de manera molt important els discursos de l'odi. Estem ampliant aquesta direcció general en més de 5 milions d'euros, amb la que volem garantir que cap persona de Catalunya sigui víctima de discriminació i que tingui garantits els seus drets fonamentals. Perquè volem que Catalunya esdevingui punta de llança de la defensa dels drets humans i fem una aposta clara, integral en l'àmbit acadèmic, en l'àmbit social i en l'àmbit polític. Com a accions més rellevants, permeteu-me que destaquï el conveni que hem fet amb Oberaxe per monitorar els discursos d'odi a les xarxes socials, a través de l'aplicació Alert Hodio, que permet identificar i analitzar la proliferació d'aquests missatges, sobretot per una raó molt clara, i és que moltes vegades aquests missatges a les xarxes són l'avantsala de situacions en la vida real. I moltes vegades hem pogut evitar algunes situacions no volgudes gràcies a que hem pogut veure aquestes moltes vegades convocatòries d'alguns assetjaments o delictes d'odi.

Pacte nacional contra els discursos d'odi, introduïm també de forma inicial fons per a aquest pacte; un paraigua que ha d'agrupar tot el teixit social i econòmic del país. Estem també treballant en altres accions, com els premis Laia, que hi he fet

referència, que el que fan és subvencionar o donar ajudes a projectes transformadors en matèria de drets humans.

També la consolidació de la nostra presència al Saló de l'Ensenyament com un punt estratègic de contacte directe amb el jovent, per tal d'abordar la prevenció de la desinformació i la promoció dels drets humans. I estem treballant en una guia pràctica de formació en drets humans en algunes escoles de primària i de secundària.

Respecte a l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació, el pressupost també creix en més d'un quaranta per cent. L'any 2026 serà clau per a aquesta oficina, no només pels canvis que tindrem en la modificació de la norma per fer-la un organisme autònom, amb competències pròpies, estem treballant també en millorar el sistema sancionador i el sistema que planteja les conductes sancionables per dotar-lo de major seguretat jurídica. Estem també treballant en la consolidació i el reforç de l'oficina. Estem treballant en campanyes de difusió: estem ampliant també el pressupost perquè tothom conegui l'acció de l'oficina. És una oficina molt desconeguda i moltes vegades només s'alinea amb algunes causes, però moltes vegades la feina que es fa de sensibilització és més potent i més transformadora que la feina de sanció. Moltes vegades simplement explicant en un determinat cas que aquesta conducta està atemptant contra drets de ciutadania, moltes vegades evitem conductes.

Estem treballant de manera intensiva per abordar la discriminació en l'accés a l'habitatge. Precisament, un dels eixos de discriminació que tindran més atenció per part de l'oficina és el del racisme immobiliari. L'habitatge actualment és un bé difícil d'accés per a tothom, especialment per als més joves, però quan sumem eixos de discriminació, encara és més complicat, i en algunes ocasions esdevé pràcticament impossible.

Un dels acords amb els Comuns es basa precisament en reforçar el paper d'aquesta oficina i en abordar més intensament aquest tipus de discriminacions, concebudes també com a eines de sensibilització i de formació, també amb agents de la propietat per revertir aquesta situació.

Estem treballant també amb el món del coneixement a través de la Universitat de Girona, amb una càtedra antiracista. Estem treballant en formacions en igualtat de tracte i no-discriminació. En aquest àmbit creix de manera significativa el nombre i valor de les formacions. Estem desplegant més formacions bàsiques en aquestes matèries, amb l'objectiu de reforçar les competències internes i garantir una actuació coherent amb els principis de la llei.

L'Institut Català de les Dones el volem consolidar també com una eina d'impuls necessària, per ser referent en formació, en capacitació i en recerca amb perspectiva de gènere. Amb la creació del departament, molta part de la plantilla i dels serveis, com que eren competència de l'Institut Català de les Dones, van passar al departament, es va haver de redistribuir de manera natural i lògica i amb el decret d'estructura del passat mes de desembre vam voler començar a redissenar el paper d'aquesta institució a partir d'ara. Presentem el seu pressupost amb més de 5 milions, que suposa també un increment de 5,4 milions..., a 5,4 milions –perdó. Estem reforçant l'estructura tècnica de l'Institut Català de les Dones i posant el focus en àrees per nosaltres fonamentals com són l'Observatori d'Igualtat de Gènere, com a laboratori de dades que ens permeti reorientar les polítiques públiques; hem creat la Xarxa d'Observatoris i liderada per l'Observatori d'Igualtat de Gènere, que ens permet aplegar moltes més dades amb perspectiva de gènere.

I estem treballant amb el pla director de formació en equitat de gènere per garantir l'aplicació de la perspectiva de gènere en totes les actuacions públiques.

Com a accions també més rellevants de l'Institut Català de les Dones, jo destacaria l'aprovació del pla estratègic d'igualtat de gènere 26-29, impulsat per l'Institut Català de les Dones. Ens permetrà reorganitzar estructuralment les competències amb el departament i aportar coherència a l'activitat d'uns i de les altres.

Estem consolidant la formació i la recerca com uns dels grans eixos d'acció de l'Institut Català de les Dones, amb la Càtedra ICD-Blanquerna per a l'abordatge de les violències masclistes i polítiques d'igualtat, i amb la recuperació del Postgrau de Polítiques d'Igualtat de Gènere a la Gestió Pública. I també hem creat..., o sigui, hem dotat el pressupost de recursos per promoure la recerca universitària amb perspectiva de gènere.

També l'Institut Català de les Dones és referent en l'aposta per la genealogia feminista i, en aquest cas, també fem un increment de la partida per recuperar la memòria històrica de les dones. Comencem aquest any amb la commemoració dels cinquanta anys de les Primeres Jornades Catalanes de la Dona, un esdeveniment molt important per a la nostra democràcia i que ha quedat molt invisibilitzat en la història. Quan se'ns explica la transició, poc es parla d'aquestes jornades que van suposar un abans i un després. Els cent cinquanta anys del naixement de l'Àngela Graupera i Gil. I continuarem treballant per visibilitzar l'aportació de les dones a totes les facetes de la vida.

Altres xifres del departament que volem destacar. Permeteu-me també que destaquï l'increment de recursos de l'acord marc, que és la nostra relació amb els ajuntaments. Som fermes defensores de l'escala local i, per tant, pensem que els ajuntaments han de disposar de recursos suficients per desenvolupar les polítiques públiques i en aquest cas hem incrementat l'acord marc amb els ajuntaments en un trenta-tres per cent.

Fitxer 23CIF3

També les entitats són una peça clau per desenvolupar la transformació feminista, i, en aquest sentit, també estem treballant, per una banda, en l'increment de recursos, estem incrementant en un vint-i-tres per cent el pressupost de la Cosife, de la convocatòria amb les entitats, però no només això, sinó que estem analitzant la pròpia convocatòria per dotar-la de més flexibilitat, més simplificació i que tinguin uns indicadors molt més concrets perquè les entitats puguin presentar els projectes i acurtar també els terminis i que siguin molt més efectius, efectives i eficients. Som conscients del gran marge de millora que tenim en aquest camp i estem treballant per aconseguir-ho.

Tercera pota imprescindible, el personal. La gestió pública, si no és amb persones no té sentit, la gestió interna també és molt important per millorar l'eficiència dels serveis que prestem. I, en aquest sentit, nosaltres també, en aquests nous pressupostos, proposem incrementar les places estructurals del Departament en un

deu per cent. I també plantejem, per millorar la qualitat del sistema públic, mirar cap a les nostres provisions de serveis.

En aquest sentit, vam anunciar en el mes de febrer que estàvem treballant per l'increment del cinc per cent de l'import de les provisions de serveis i ara ja podem anunciar que es farà efectiu en el mes de juliol. El següent pas, com a Departament d'Igualtat i Feminisme, és donar resposta a una reivindicació històrica del sector social i aplicar aquesta equiparació social anunciada per Drets Socials també als serveis que desenvolupa Igualtat i Feminisme.

Acabo fent menció a una part molt important del desenvolupament de la nostra política pública, que és la transversalitat. Hauríem de parlar de la transversalitat de les nostres polítiques i de l'impacte que té dins del pressupost general de la Generalitat de Catalunya. La transversalitat de gènere és una estratègia que consisteix a incorporar la perspectiva de gènere en totes les polítiques públiques, àmbits i nivells institucionals o de govern amb l'objectiu que totes les accions públiques impactin en homes i en dones per igual per tal d'assolir la igualtat efectiva.

Què vol dir la transversalitat de gènere i què vol dir aplicar la perspectiva de gènere? Posaré alguns exemples perquè entenguin què vull dir. Incorporar la perspectiva de sexe i gènere en l'àmbit de la salut, per exemple, vol dir deixar d'investigar la simptomatologia dels atacs de cor només des del cos de l'home, perquè s'ha descobert, quan s'ha començat a investigar en dones, que tenen una simptomatologia diferent i, per tant, hem aconseguit salvar vides de moltes dones, que tenien... En el cas de l'atac de cor, l'índex de mortalitat de les dones és un divuit per cent superior al dels homes, però, tot i que pateixen molt menys infarts de cor.

Què vol dir aplicar la perspectiva de sexe i gènere a la salut? Vol dir preguntar-se si la dosi d'un determinat medicament ens afecta per igual a les dones i als homes, perquè fins ara no es preguntava. Si mireu la posologia dels medicaments, sí que posa pes, posa l'edat, però no posa sexe. I moltes vegades el ronyó d'una dona no assimila de la mateixa manera alguns components d'alguns medicaments. Això vol dir incorporar la perspectiva de gènere a tot.

En el desenvolupament de la intel·ligència artificial, per exemple, vol dir preguntar-se si afecta per igual als homes i les dones. I passa per preguntar-se si la

intel·ligència artificial que es nodreix de la informació present a la realitat quan disposem d'una eina d'intel·ligència artificial que selecciona, per exemple, per a un lloc de treball d'enginyeria, si veu que a la realitat el noranta per cent de les persones que ocupen un lloc d'enginyer és un home, normalment seleccionarà dintre dels currículums el dels homes, perquè des d'una perspectiva purament estadística veurà que és més probable, no?, que un home sigui el perfil adient.

Això està passant i això fa que en els processos de selecció fets per intel·ligència artificial s'està exclouent les dones. Això vol dir aplicar la perspectiva de gènere en tot.

Crec que totes les persones d'aquesta sala estaran d'acord amb mi, que és necessari i tenim una obligació d'incorporar aquesta transversalitat de gènere en totes les polítiques que impulsa el Govern, perquè les dones suposem la meitat de la població i mereixem, si patim un infart, no tenir el doble de probabilitats de morir o, si ens presentem a un procés de selecció per intel·ligència artificial, no tenir el doble de possibilitats de ser excloses.

Per això, en aquests pressupostos destinem més de 600 milions en 561 actuacions per fer efectiva la transformació feminista que Catalunya necessita, repartits entre gran part dels departaments que conformen la Generalitat de Catalunya. Unes partides pròpies de cada departament que se sumen als diners que els transferirem com a Igualtat i Feminisme també provinents del ...pacto de Estado.

L'abordatge de les violències masclistes és una responsabilitat de tots i de totes i hi destinarem de forma global més de 19 milions d'euros en accions específiques. Avançar també per la gratuïtat del zero a tres anys, el desplegament del pla de salut afectiva, sexual i reproductiva, el model Barnahus, la cooperació a l'exterior amb enfocament de gènere o l'Observatori Català de la Justícia en Violències Masclistes són exemples de com, des de diversos departaments, han aplicat mesures que impacten de forma directa en la vida de les dones i que contribueixen a reduir les desigualtats que patim pel sol fet de ser dones. És l'exemple de com entre tots i totes podem contribuir a la igualtat de gènere si compartim de base la mateixa perspectiva.

Ara ja sí que acabo amb aquesta presentació. El que volia era posar de relleu la importància de disposar de tots aquests recursos per atendre les necessitats més

urgents de les persones de Catalunya. És un pressupost que no són només recursos per administrar, sinó que són recursos per transformar. Dos de cada tres euros els destinarem a despesa social i, si l'aprovem, suposarà el pressupost més alt de la història de Catalunya en polítiques feministes i d'igualtat.

Unes polítiques que posen al centre el respecte i la dignitat de totes les persones, siguin com siguin, visquin on visquin i estimin a qui estimin. Ens centrem en problemes reals i oferim també solucions reals, perquè treballem pel que veritablement importa i treballem per Catalunya.

Moltíssimes gràcies per la vostra atenció i ara resto a la vostra disposició per a totes les preguntes i consideracions que vulguin fer.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera. Ara seria el torn de paraula dels grups parlamentaris. Té la paraula el Grup Parlamentari de Junts i parlarà la seva diputada, la Sònia Martínez Juli.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. I gràcies, consellera, per la presentació i l'explicació dels pressupostos i també per aquestes reflexions interessants que feien. També una salutació a la secretària general i un agraïment a tot el personal del Departament per estar avui aquí i per la feina que fan diàriament.

Bé, abans d'entrar en les qüestions específiques del seu departament, em sembla que és important posar en context el marc en el qual s'inscriu aquest pressupost, perquè parlar avui de xifres sense parlar de les causes, doncs, seria fer-se trampes al solitari.

El pressupost que avui analitzem és un pressupost que és idèntic al del mes de febrer, un pressupost que no reflecteix les necessitats reals de Catalunya ni tampoc el que mereixen els més de 8 milions de catalans. Reflecteix, principalment, el que és possible fer amb els recursos que Madrid decideix retornar-nos als catalans.

Sense aquest espoli, amb un concert econòmic o com a país independent, el pressupost de la Generalitat podria apropar-se als 77.000 milions. Des de Junts considerem que Catalunya necessita, com a mínim, superar els 67.000 milions per atendre dignament la salut, l'educació, les infraestructures, l'habitatge, el benestar social, entre d'altres. Una xifra que és perfectament assolible, però no amb aquest model de finançament.

Dit això, entrem al seu departament. Consellera, des de Junts volem valorar, en primer lloc, la mesura dels vals per a productes mensuals. Reconeixem que l'equitat menstrual és una qüestió de justícia i que cal abordar-la amb ambició. Però precisament per això, volem exposar les nostres reserves sobre com s'ha dissenyat aquesta mesura.

Vostè deia que el Govern proposa aquest val de vint-i-cinc euros anuals per les persones menstruants d'entre dotze i vint-i-cinc anys. Nosaltres tenim dubtes sobre el per què d'aquesta franja. Per a les noies de dotze anys aquesta despesa no recau en elles, recau en l'economia familiar. No és cap mesura d'emancipació, no és cap mesura d'igualtat per a aquestes noies. És, en tot cas, sí, un ajut, però un ajut a les famílies.

La desigualtat econòmica entre homes i dones per raó de la menstruació es fa evident justament quan la persona menstruant ha d'assumir aquest cost de manera autònoma.

A més, hi ha un problema pràctic que tampoc no podem obviar, que aquest val es vincula a l'edat, no a la realitat fisiològica de la persona. Cobrar automàticament a partir dels dotze anys si aquella noia ja té la regla, creiem que genera una incongruència flagrant. Estem parlant d'una mesura que, per ser efectiva, hauria de tenir en compte la realitat individual de cada persona, no la data de naixement.

Cal recordar, a més, que els seus socis, els Comuns, havien proposat inicialment que aquest valor fos de seixanta euros anuals per a dones d'entre dotze a cinquanta. El resultat final és aquest val de vint-i-cinc euros, limitat fins als vint-i-cinc anys. Això representa una retallada important respecte a aquella proposta original i deixa fora també totes les dones majors de vint-i-cinc anys que, com algunes ja han expressat públicament, troben que aquesta mesura és injusta i també insuficient.

Des de Junts per Catalunya defensem una mesura d'equitat menstrual, però que sigui real i efectiva, que vagi vinculada a les necessitats fisiològiques i no a un tall arbitrari d'edat. També que estigui orientada a reduir la desigualtat, que posi el focus en les dones, que són qui assumeixen aquesta despesa, i que sigui també suficient en la dotació econòmica perquè vint-i-cinc euros anuals realment són insuficients.

Per tot això, li demanem que ens expliqui amb quins criteris s'ha fixat aquesta franja d'edat i si el Govern té previst en algun moment ampliar la mesura en un futur per poder incloure dones de totes les edats.

Però, bé, l'equitat menstrual creiem que no és l'única assignatura pendent d'aquest pressupost en matèria de drets. Sis de cada deu persones LGTBI han patit alguna discriminació pel sol fet de ser-ho. Una xifra que ens hauria de fer reflexionar sobre si aquest pressupost és a l'alçada d'aquest repte.

Vostè ho deia, a Catalunya acabem d'aprovar aquesta llei dels drets de les persones LGTBI i també una llei d'igualtat de tracte i no discriminació del 2020, que necessita d'un pressupost que estigui en consonància amb aquests compromisos adquirits. I nosaltres no ho veiem en aquest pressupost.

Per tant, ens hem de preguntar si s'estan reforçant realment aquests serveis d'atenció a les víctimes de discriminació, si s'estan dotant amb estabilitat els punts SAI arreu del territori, si s'està invertint seriosament en prevenció, en educació i en formació als serveis públics.

La resposta, doncs, vista aquesta dotació pressupostària, per a nosaltres és que no. I la raó de fons és estructural, perquè mentre el Govern prioritzi la relació amb Madrid per sobre dels interessos de Catalunya, mentre no reclami al Govern espanyol el que li pertoca, mentre acceptem aquest espoli fiscal, les polítiques socials sempre quedaran darrere del que necessitem els catalans i catalanes.

I les dades ho confirmen. El seu departament és el que té el segon pressupost més baix de la Generalitat. Podem augmentar l'import de les convocatòries a les entitats? Vostè ho ha dit, aquest increment, n'ha fet esment. Evidentment, benvingut sigui. Però aquestes subvencions arriben tard i amb una burocràcia kafkiana. L'impacte real sobre les persones creiem que és molt limitat i les lleis a què fèiem esment fa un moment mereixen un pressupost que les faci reals.

I precisament en aquest marc pressupostari, voldria posar en relleu un cas recent que ens ha colpit profundament, i vostè n'ha fet menció, i que il·lustra d'una manera dolorosa perquè la coordinació entre departaments no és una qüestió tècnica o administrativa, sinó que, i ho hem de dir així, és una qüestió de vida o mort.

El cas de la Kimberly ha posat de manifest que el sistema la va veure fins a sis vegades en menys de setanta-dues hores, urgències, al CAP, als jutjats, sanitaris, policies, personal judicial. Tots hi van tenir contacte i, malgrat tot, no va ser possible el pitjor desenllaç.

Evidentment, no estem aquí per assenyalar ni per acusar a ningú, i jo no dubto en absolut del seu compromís, consellera, eh?, ni del seu ni dels professionals que treballen cada dia amb una voluntat real per erradicar aquesta xacra, però els fets aquests ens obliguen a reconèixer que quan els protocols no funcionen o no es comuniquen, quan els serveis no s'articulen i que cada un actua de manera aïllada, les esclotxes del sistema es converteixen en uns forats per on cauen les víctimes.

I per això, i en la línia del que vostè mateixa plantejava, eh?, la millora aquesta de la coordinació interdepartamental i el pacte català contra les violències masclistes, des de Junts insistim que la perspectiva de gènere i l'abordatge d'aquestes violències ha de ser una prioritat transversal, no pot dependre únicament del seu departament, sinó que ha d'impregnar tots els departaments, coordinar recursos i mecanismes també de seguiment reals.

Les dades que recull el mateix informe de perspectiva de gènere dels pressupostos confirmen que estem davant d'una lacra estructural que exigeix aquesta resposta estructural.

I si acabem de parlar de coordinació com una qüestió de vida o mort en l'àmbit de les violències masclistes, permeteu-me il·lustrar, per exemple, també amb l'exemple del PrEP, perquè aquesta mateixa coordinació també falla en altres àmbits de les polítiques d'igualtat.

A Catalunya hi ha avui entre 3.500 i cinc mil persones, no?, més o menys a les

Fitxer 23CIF4

l·listes d'espera per accedir-hi, persones que esperen i, mentre esperen, hi ha qui contreu el virus.

El pressupost ja sabem que correspon a Salut, i és correcte que així sigui, però precisament aquí és on la Conselleria d'Igualtat ha d'exercir el paper de palanca que li és propi.

Consellera, la transversalitat de gènere que recull aquest pressupost ha de ser real també, no retòrica, i la PrEP és la prova que encara ens queda molt camí per recórrer.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Gràcies, consellera i tot el seu equip per aquesta presentació, aquesta compareixença que ens han fet per presentar-nos precisament els pressupostos del seu departament. I si fa dos o tres mesos vostès també van fer una presentació de pressupostos que no comptaven amb el suport majoritari d'aquesta cambra, avui sí que tot sembla indicar que aquests pressupostos podran ser aprovats i tirar endavant.

I ho fem perquè des d'Esquerra Republicana entenem que Catalunya necessita uns pressupostos, que els catalans i catalanes necessiten uns pressupostos, i per això fem aquest acte de responsabilitat. S'ha negociat amb el Govern i creiem que hem arribat a molts bons acords. Nosaltres podríem prioritzar el nostre partit o la nostra línia ideològica, però, davant de la situació que vivim actualment, hem prioritzat, com sempre, el país, i per això avui debatем novament aquests pressupostos.

De fet, la línia d'Esquerra en aquesta negociació anava, per una banda, amb l'objectiu de donar resposta als reptes de país, per un país més fort, però també per un equilibri territorial de tota la Catalunya sencera. Gran part de la població vivim a

l'àrea metropolitana i amb els nostres acords el que veiem és una mirada centrada en aquesta Catalunya sencera. Per exemple, amb el pla de pobles, que ha d'equilibrar el que ja vam aprovar amb el pla de barris o en l'àmbit d'habitatge amb aquest pla de rehabilitació, el pla Regenera.

Però si ens centrem en els pressupostos que avui debatem, que serien els del seu departament, nosaltres voldríem posar el focus en l'erradicació de les violències masclistes. De fet, vostè també feia esment a aquest enfortiment. Podríem dir que la major partida pressupostària del departament precisament va per la prevenció i l'erradicació de les violències masclistes, una temàtica que a nosaltres ens preocupa moltíssim.

I, de fet, nosaltres també tenim, des d'Esquerra, aquesta visió transversal. Per això hem arribat a un acord amb una partida pressupostària als pressupostos de justícia, perquè trobem fonamental aquesta formació en perspectiva de gènere, infància i violències masclistes a tots els treballadors i treballadores de l'Administració de justícia i d'execució penal. Perquè precisament el que hem de fer és evitar aquestes situacions que es donen de discriminació i violències institucionals masclistes, que és un tema que nosaltres hem treballat moltíssim de la mà de les víctimes de violències; quan fan el pas i interposen una denúncia i surten pitjor del que han entrat. És un tema que també vam comentar en una reunió amb vostè mateixa, de com podien treballar, no només des del focus que pot tenir el seu departament, sinó que era imprescindible que també el tinguessin el Departament d'Interior i, sobretot, el Departament de Justícia.

I ja s'ha fet referència en aquesta comissió al cas de Figueres, aquesta dona, per cert, dona trans, assassinada. Per què ha fallat el sistema? Una víctima masclista ha acabat assassinada, perquè tenia una ordre de protecció i no ha sigut suficient. O sigui, aquí ha fallat el jutge, ha fallat el fiscal, que tampoc va demanar presó preventiva; però també han fallat Mossos, els cossos policials, que no han protegit aquesta dona que tenia aquesta ordre de protecció.

Per tant, creiem que és imprescindible que el que ha de ser un tema de país i que ha d'estar al centre de l'agenda política és com erradiquem aquestes violències masclistes, com donem protecció a aquestes víctimes. Però com ho fem, de manera

transversal, com vostè mateixa deia, no només del seu departament, sinó sobretot des del Departament de Justícia i des del Departament d'Interior.

Jo mateixa ahir, a la compareixença del conseller Espadaler, també vaig fer aquesta reflexió, perquè o treballem plegades o ens continuaran assassinant i cada dia anirà a més. Per tant, des d'aquí crec que hem de fer aquesta aposta, perquè això no pot succeir amb aquesta mirada transversal, com també deia la companya de Junts.

I d'altra banda, volíem fer esment..., fa uns mesos vam aprovar en aquest Parlament la Llei 13/2025 per al dret de les persones LGBTI, per l'erradicació de l'LGBTIfòbia. Aprofitem aquesta compareixença, ara que es dotaran d'un pressupost, segurament d'aquí a un mes o dos mesos, quan acabi el tràmit parlamentari: com pensen desplegar aquesta llei, ara que tindran recursos per fer-hi front?, tots els preceptes que aquí vam aprovar i que són mesures que s'han d'implementar i, per tant, s'ha de desplegar tota aquesta llei?

I, finalment, vostè també ha parlat de discursos d'odi, de racisme. Jo vull recalcar, remarcar, la necessitat que veiem des del nostre grup parlamentari, però que és una necessitat de país, que és la llei catalana contra el racisme, en un moment en el que l'extrema dreta està sense aturador, que veiem discursos d'odi, sobretot en aquest Parlament i que es traslladen, s'estan traslladant, amb actituds fora, al carrer. De fet, aquesta mateixa tarda, a Santa Coloma de Gramenet, a la meua ciutat, sortirem per aturar aquests discursos d'aquests que venen de visita als nostres barris perquè volen confrontar veïns.

Per tant, li traslladem la necessitat urgent de posar al centre de l'agenda també aquesta llei catalana contra el racisme i un pla per aturar tots aquests discursos d'odi davant de l'onada que ens vol passar per sobre.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Consellera... Saludar les persones del departament i entitats que avui ens acompanyen ,i agrair-los les explicacions respecte a la presentació, que no diré dels nous pressupostos, perquè no ens equivoquem, consellera, això no va de pressupostos, això va de cessions al separatisme, de repartiment de poder i de continuar amb el desmantellament de l'Estat a Catalunya.

No són uns pressupostos pensats per als catalans. Són els pressupostos que necessita el Govern Illa per continuar en el poder. I he de dir-los, senyories, que les últimes notícies respecte al president Illa i el PSC, com a mínim –com a mínim–, són inquietants.

No teníem cap dubte que, un cop passades les eleccions a Andalusia, arribaria l'acord pressupostari, intentant amb aquest ajornament salvar la davallada electoral del PSOE; no els hi ha sortit bé, això està clar. La negociació real què ens ha evidenciat, senyora consellera? Les cessions, el malbaratament dels recursos públics i els acords amb Esquerra Republicana fora del diàleg amb totes les comunitats autònomes espanyoles.

Vostès destinen recursos a reforçar organismes identitaris i a ampliar estructures administratives, mentre falten inversions prioritàries en infraestructures, en sanitat, en educació o suport a les famílies. Vostès ignoren el dia a dia que viuen els catalans; ignoren la realitat, les dificultats per arribar a final de mes; el preu de l'habitatge, que està impossible; els salaris, que no creixen, igual que el cost de la vida; metges i mestres en vaga; els serveis públics, que estan col·lapsats; el caos que pateixen cada dia en els seus desplaçaments en Rodalies els catalans.

Vostès, PSC i Esquerra, han negociat de tot, menys els pressupostos, que són pràcticament els mateixos que ja van presentar fa tres mesos. Mirin, cada vegada que diuen «acord progressista», més ciutadans tenen dificultats per arribar a final de mes o accedir als serveis públics.

Avui, en aquesta comissió, ens torna a presentar el pressupost del seu departament, el d'Igualtat i Feminisme, tal com estan fent tots els consellers durant la setmana. De fet, és lo mateix que va fer durant el mes de març: van comparèixer per explicar-nos com es gastarien els diners dels catalans. I nosaltres, en aquella comissió, ja els hi

vam dir de manera molt clara, que havíem presentat una esmena a la totalitat dels pressupostos i que això volia dir una esmena a tots els departaments.

Ara ens tornen a presentar els mateixos pressupostos i les meves paraules, en aquest sentit, són les mateixes quant a l'esmena a la totalitat i també pel que fa al nostre principal interès, que són uns pressupostos que donin resposta a les necessitats reals dels ciutadans. Perquè, més enllà dels números i de les grans xifres, el projecte de llei de pressupostos és la llei més important que es presenta en qualsevol Parlament i en qualsevol institució, i és el reflex del programa que qualsevol govern vol posar en marxa. I la veritat és que el resum dels seus pressupostos és el desmantellament de l'Estat a Catalunya i les polítiques equivocades quant les prioritats i necessitats reals dels catalans.

Vostès, senyories socialistes, consellera, han fet pròpia l'agenda d'Esquerra Republicana; s'han convertit amb aquesta agenda en soci estratègic de l'independentisme. Això sí, no estan sols en aquest despropòsit: els comuns, impagable sempre la seva ajuda, s'han sumat al final per aconseguir la seva direcció general per multar propietaris de pisos, per allò de «que nadie se quede atrás y nadie sin chiringuito».

Vostès han acceptat aquest marc pressupostari: l'independentisme i l'esquerra radical. I els catalans lo que veiem és com parlen de reforçar una agència tributària quan ja existeix l'Agència Tributària. Veiem com destinen quantitats altíssimes de diners a la despesa identitària, estructures polítiques innecessàries, ambaixades ideològiques, observatoris que no sabem què observen, mitjans de comunicació deficitaris, xiringuitos varis on col·locar amics i coneguts, mentre falten inversions essencials. Veiem com han pactat utilitzar organismes estratègics de l'Estat per avançar en el projecte de desconexió institucional: el control de l'Agència Tributària, repartir-se la Zona Franca, l'empresa mixta de Rodalies o el Consorci de Inversiones. Escolti'm, aquestes cessions no poden ser més irresponsables. Apartar la policia i la Guàrdia Civil, desmantellar l'Agència Tributària, lliurar la gestió migratòria, cedir tota la gestió de les costes... ¡Oiga! Suma y sigue. Ho deixo aquí.

El Partit Socialista, vostès, han fet realitat el somni dels independentistes, executant les propostes de desconexió que proposaven els llibres blancs de la independència.

I aquests són els pressupostos del tripartit encobert que avui ens governa, el tripartit dels anuncis, de propaganda i les bones paraules, «el Govern de tothom i de la prosperitat compartida».

Que mentre Rodalies està col·lapsada, el gran anunci és fer una proposta anunciada en aquest Parlament fa més de vint anys, el tren orbital. L'habitatge és inaccessible, però vostès anuncien 400 milions per la deficitària TV3. La inseguretat, disparada; el seu anunci són 100 milions per polítiques identitàries de llengua. Les llistes d'espera són intolerables, en tot: dependència, discapacitat, sanitat, però el pacte és més de 500 milions d'euros per una agència tributària, quan ja existeix l'Agència Tributària –els repeteixo. La pressió fiscal marca rècords, però les ajudes a les famílies i a la maternitat són ridícules.

Mirin, visualitzin, sumin totes aquestes partides i mirin tot el que es podria fer si fos cert que per a vostès les persones estan al centre de les seves polítiques. I, senyora consellera, el seu departament no és aliè a tot lo que he expressat, vostè forma part d'aquest Govern. I, a nivell pressupostari, no s'ha mogut ni una coma ni una xifra, el seu pressupost. Ens ha anunciat 50 milions d'euros, però ni a la memòria de programes, ni al quadre macroeconòmic, ni a l'estat d'ingressos i despeses surt. I també he de dir-li que segurament tampoc estariem d'acord en què es destinen aquests diners.

Miri, jo podria –que no ho faré, no pateixin– reproduir la meva intervenció del dia 4 de març davant dels mateixos pressupostos que es van presentar aquell dia. Però, bé, faré un resum, per apuntar cinc eixos, els més importants..., molts, n'hi ha d'importants, però els que tinc ara temps, no tinc gaire temps.

L'obsessió de l'esquerra en convertir-se en una mena de policia de la moral políticament correcta, intervenint des del poder polític, la consciència, el pensament i els discursos. No és la seva feina, consellera, però això ja existeix la fiscalia.

Dos, abordi ja d'una vegada la prohibició del burca i el nicab, perquè la prohibició, en aquest cas, és llibertat; lideri aquest debat, consellera. Hem d'exigir la integració real i el respecte als nostres valors constitucionals, entre ells, el respecte a la igualtat entre dones i homes i als nostres costums sense complexos. Les dones a Espanya

no anem tapades de cap a peus, com si fos una presó. Això atempta a la dignitat de les dones i no pot haver-hi cap argument que ho justifiqui.

Tres, prioritzin, optimitzin recursos i adrecin tots els esforços, també els pressupostaris, en allò realment important, com és la lluita contra la violència a les dones. Disposen de fons que s'envien des del Pacte d'Estat contra la Violència de Gènere, aprovat pel Partit Popular l'any 2017.

Quatre, implementin mesures reals per al dia a dia de les dones. Transversalitat, consellera: ajudes a la maternitat, l'educació gratuïta de zero a tres anys i impulsin programes de conciliació reals, com fan altres comunitats autònomes. L'acord entre les administracions públiques i les empreses, entre altres moltes coses.

I cinquè, ofereixin als joves formació, ocupació i habitatge; no el *cheque condón* i el pla d'equitat menstrual, que ha sigut el buc insígnia d'anteriors departaments. Això és que és quasi una burla. No els menyspreï d'aquesta manera, amb els problemes que tenen mirant cap al futur.

I ho deixo aquí, senyora consellera, perquè m'agradaria que de la mateixa manera que vostè reivindica desenvolupar les coses que s'aproven en aquest Parlament, jo també vull reivindicar i també li vull demanar a vostè

Fitxer 23CIF5

i el seu Govern, que es desenvolupin totes les mocions i propostes de resolucions que presentem el Partit Popular que són, ja li dic, unes quantes.

Gràcies, senyor president.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la diputada Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, presidenta.

En primer lugar, agradecerle su intervención y, señora *consellera*, hoy estamos a jueves, 28 de mayo de 2026, últimos presupuestos aprobados en 2023; últimos presupuestos aprobados por su Gobierno en esta legislatura, cero; prórroga presupuestaria desde que gobierna el 2024, 2025, 2026, bla, bla, bla. Y ahora ustedes, repito, a 28 de mayo de 2026, sin reparo alguno, se plantan en todas y cada una de las comisiones a vender como un éxito unos presupuestos que no son más que un paripé orquestado con sus socios de Esquerra Republicana. Pues mire, le diré una cosa, aquí el único éxito de este Govern ha sido superar el récord histórico de tiempo de la Generalitat sin nuevos presupuestos, que hasta ahora estaba en tres años y un mes, durante el periodo comprendido entre 2017 y 2020. Enhorabuena, ese es su único éxito del que hoy ustedes pueden venir aquí a presumir.

Y esta cuestión que algunos podrían considerar meramente como algo formal, es fundamental, porque quien es incapaz de gestionar un calendario, difícilmente sabrá gestionar el dinero de todos los catalanes. Y esto me lleva a hablar del fondo, del contenido de estos presupuestos. Es decir, de la gestión de este dinero. Un dinero que conviene recordar que no aparece por arte de magia, sino que es fruto del esfuerzo y el trabajo de las familias y de los trabajadores catalanes. Por eso nuestro deber es fiscalizar hasta el último euro.

Y claro, cuando uno entra a analizar las partidas, las partidas presupuestarias más allá de los titulares, comprueba que si hay un departamento que destaca por despilfarrar el dinero de los catalanes es precisamente el suyo. Porque, señora *consellera*, aquí somos todos ya adultos, así que mejor que se deje de discursos, pues eso ¿eh?, inocentes y relatos idílicos, Hablemos con seriedad y con la verdad por delante. Porque aquí la única verdad es que el feminismo institucional es un negocio, es una industria, una industria ultra subvencionada cuyos únicos beneficiarios son las élites políticas, asociativas y sindicales que viven de perpetuar la confrontación permanente entre hombres y mujeres, demonizando a los primeros y victimizando a las segundas. Ustedes no buscan, no buscan la igualdad real. Lo que buscan es mantener y blindar una red política, burocrática y clientelar que necesita inventar un conflicto permanente para justificar su existencia y, sobre todo,

sus sueldos. Por eso mantienen este Departamento, lo mantienen sencilla y exclusivamente para ayudarse a sí mismos, a ustedes mismos.

Ahora bien, cuando observan las partidas de estos presupuestos, vemos que no sólo mantienen una desorbitada dotación presupuestaria, sino que además la aumentan y además lo hacen de forma descarada. Ciento trece millones de euros, 113 millones de euros, ese es el presupuesto directo para este Departamento. Dieciséis millones más que en 2023, lo que representa un incremento de diecisiete por ciento. Pero es que si lo comparamos con 2015 el aumento presupuestario para su Departamento es de más de un cuatrocientos por ciento, más de un cuatrocientos por ciento. Pero ahora, con su gran pacto con Esquerra Republicana, le suman otros 48 millones. Total, como nos sobra la pasta, pues vamos aquí a seguir despilfarrando. Pero es que por si todo esto no fuera suficiente, presupuestan en un total de 600 millones de euros para la llamada «perspectiva de género transversal». Pero es que, de verdad, ¿es que han perdido ustedes el juicio? ¡Más de 600 millones, más de 600 millones! Y de verdad se lo digo, señora *consellera*, ¿son ustedes conscientes de lo que se podría hacer con más de 600 millones de euros? Se podrían bajar impuestos para dejar de asfixiar a las familias catalanas, reforzar los servicios esenciales, mejorar las condiciones laborales de nuestros profesores, de nuestros médicos. No sé de qué se ríe, pero esa es la realidad, y se lo explica a los catalanes. Pero no, ustedes lo que hacen es dilapidar 600 millones en ideología y en ingeniería social. Una auténtica locura.

Ahora, con esta millonada sobre la mesa, la pregunta es obligada: ¿a dónde va todo este dinero que pagamos todos? Vamos a ver cuáles son realmente las prioridades de su Departamento. Primera prioridad, burocracia, chiringuitos, cargos, sueldos y autobombo. Solo para dirección de administración general se pulen 18,8 millones de euros, es decir, de los 113 millones presupuestarios para el Departamento casi diecinueve millones van directamente a cargos, personal y sueldos. Otro dato revelador 5,3 millones de euros para el Institut Català de les Dones, otro chiringuito que nadie sabe exactamente cuál es su función, pero van pasando los años, los gobiernos y ahí sigue. Ahora, de esos 5,3 millones casi la mitad van destinados sólo a remuneraciones del personal. Gran trabajo el que deben estar haciendo, porque si no, no me lo explico.

Sin embargo, la joya de la corona está en la partida de la propaganda institucional. Sólo el gabinete de la consejera dispone de 1,66 millones de euros para publicidad, difusión y campañas institucionales. Mira, ya me perdonará, señora *consellera*, pero es que esto es propaganda política pagada con el dinero de todos los catalanes, de aquellos que asfixian mes tras mes. Esto no es que sea surrealista, esto es que es indecente e inmoral.

Siguiente prioridad, la llamada «*lluita contra els discursos d'odi*» y en concreto el Pacte Nacional Contra els Discursos d'Odi. Claro, ustedes tienen un negocio montado con sus sueldos, con sus cargos y con sus estructuras propias, lo acabamos de ver, y entonces, ¿cuál es el siguiente paso? El siguiente paso es blindarlo, protegerlo y asegurarse de que nadie, absolutamente nadie, lo cuestione. Y para eso han impulsado este pacto, porque ustedes se creen tan moralmente superiores como para decidir qué se puede decir y cómo se puede decir. Miren, este pacto es realmente una herramienta política que ustedes han diseñado para silenciar el discrepante, para callar a quienes les critican y para castigar a todo aquel que se aparta del relato oficial que ustedes pretenden imponer. Esa es la auténtica verdad, no hay otra, porque a ustedes no les molesta el odio, les molesta que se les desmonte el chiringuito. Porque no deja de ser curioso que cuantos más casos de corrupción del Partido Socialista salen a la luz, resulta que más discursos de odio ven todos ustedes en todas partes. No deja de ser, como mínimo, curioso.

Tercera prioridad, 48 millones de euros para productos menstruales, para combatir, dicen ustedes, la pobreza menstrual. Es decir, aquí conviene hacerse una pregunta, digamos, muy sencilla, y es que, si el veinticinco por ciento de los catalanes está en riesgo de pobreza, ¿de verdad creen que el problema se resuelve repartiendo productos menstruales mientras siguen machacando fiscalmente a las familias? Una pregunta que estaría bien que me la respondiera. Mire, señora *consellera*, la pobreza no se combate con campañas y con eslóganes, la pobreza se combate dejando más dinero en el bolsillo de los ciudadanos, facilitando el empleo, bajando los impuestos y sobre todo acabando con el despilfarro. Y aprovecho para decirle y para preguntarle a la diputada de Junts, ¿me puede explicar qué es una *persona menstruant*? Gracias.

Finalmente, por si fuera poco, todo lo que ya hemos dicho, tenemos un mix de datos que confirman la necesidad de eliminar de una vez por todas este chiringuito que tienen por consejería. Veinte mil euros para el Consell Nacional de la Joventut, es decir, para la cantera de Esquerra Republicana; 80.000 euros directos para Comisiones Obreras y UGT, sindicatos ultrasubvencionados, que no lo digo yo, es que absorben presupuesto de todas y cada una de las consejerías de este Govern; 1,66 millones de euros para el tejido asociativo feminista, o lo que es lo mismo, subvenciones para sus entidades afines que redactan informes y que justifican así la continuidad de este negocio. Y así podríamos seguir y seguir y seguir, y si nos acabaría el tiempo.

En definitiva, mire que yo, de verdad, me he empeñado a mirar todas y cada una de las partidas, pero es que de verdad, siempre es lo mismo. Aquí unos pagan la factura y otros se reparten el botín. Esta es la lógica socialista, hacer de la administración una red de reparto. Porque ustedes entienden lo público como si fuera patrimonio de su partido o suyo. De hecho, sabemos que de esto sabe mucho su compañero Zapatero.

Por todo lo expuesto, desde VOX hemos presentado una enmienda a la totalidad a estos presupuestos porque son malos en la forma, peores en el fondo y profundamente injustos con los catalanes que trabajan, pagan y sostienen con su esfuerzo el despilfarro de este Govern. Cuando gobernemos no les quepa la menor duda que eliminaremos este Departamento, comisarios políticos y sus sueldos millonarios. No vamos a permitir que los catalanes le sigan pagando la fiesta. Y aprovecho que me queda un poco tiempo, pero para decirle a la señora Balsera, de Esquerra Republicana, que sí, que hoy nos vemos en Santa Coloma.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Gràcies, consellera, per la presentació. Efectivament, és bastant semblant a la que ja es va fer en el mes de març. Gràcies també a totes les persones del Departament que l'acompanyen.

Sí que voldria començar fent referència a aquest acord de pressupostos que efectivament, sí, preveu que hi hagi una direcció general per tenir més fortalesa institucional per sancionar els propietaris de pisos que es salten la llei, que fan frau de llei. Jo ja entenc que aquells que són els creadors de l'amnistia fiscal i que defensen a defraudadors d'Hisenda com Joan Carles de Borbó o bé el senyor Alberto González Amador, els sembla malament que sancionem aquells que es salten la llei, però nosaltres defensarem sempre que la llei està per complir-les i que si estafes amb el lloguer mereixes una sanció.

Dit això, i entrant ja en la presentació dels pressupostos que ens ha fet avui i que efectivament recull, i li agraiem que hagi recollit allò que ja ha consignat als acords amb els Comuns i ara amb Esquerra Republicana, i que nosaltres, com ja sap, insistirem i treballarem molt perquè s'acompleixin, perquè si hem de posar sobre la taula que els acords s'han de complir, que és cert que són uns pressupostos que van tard, que van més tard del que voldríem, però jo crec que és important tenir al cap que al final la responsabilitat d'aprovar uns pressupostos és del Govern i que és el Govern qui haurà de veure com aconsegueix que amb uns pressupostos que s'aprovaran previsiblement la primera setmana del juliol pot acomplir tots aquests acords i pot executar aquests pressupostos. De fet, això em porta, consellera, a preguntar-li breument en relació a un comunicat que suposo que ha vist de la Plataforma contra les Violències Masclistes on, d'alguna manera mostren la preocupació per la manca d'execució del pressupost del Departament l'any 2025.

Crec que és necessari que també segurament en la seva compareixença potser ja podria apuntar-nos alguna qüestió, i sinó en una altra compareixença, aquest nivell baix d'execució, si ja ho va ser el 2025, què pot passar al 2026 amb uns pressupostos que s'aproven al juliol? Per tant, és evident que li hem de demanar que el seu Departament implementi tots els mecanismes necessaris perquè l'execució sigui del cent per cent dels recursos, perquè de res serveix lluitar i insistir

i exigir pressupostos per al Departament d'Igualtat i Feminismes que nosaltres creiem que ha de tenir tot allò que necessita, si després aquests no s'executen.

Crec que és important de nou tornar a recordar què volen dir aquests 600 milions de pressupostos amb perspectiva de gènere, que no són 600 milions executats pel Departament d'Igualtat i Feminismes, perquè estem repetint la presentació, estem repetint la comissió i sembla que hi ha gent que en tot aquest temps no ha estudiat ni una mica, no han llegit ni una mica, però dintre d'aquests 600 milions hi ha qüestions com les reconstruccions mamàries de les dones que tenen càncer de pit. Llavors, clar, jo no sé si el que s'està demanant per part d'alguns grups és que es deixi de fer aquesta reconstrucció per poder abaixar els impostos a la ciutadania. O, per exemple, la gratuïtat d'I2 a les guarderies, a les llars d'infants públiques, jo no sé si també esperen que això ho traiem perquè així puguem abaixar els impostos, sobretot als que més tenen. Llavors, que entenguem què volen dir aquests 600 milions d'euros i a què s'està referint quan demanen que els destinem a una altra cosa o que directament els rebaixem dels impostos.

Vostè ha comentat algunes de les mesures que tenim en acord. Jo m'agradaria entrar en profunditat en algunes d'elles. Efectivament, una és la mesura dels vals mensuals, i no només els mensuals, també dels vals per a preservatius, perquè sí, ens preocupa la salut sexual i reproductiva de la gent i ens preocupa els problemes d'equitat menstrual, és a dir, no és només la pobresa menstrual, que sí, sinó que també és el fet que les dones, pel fet de ser dones, tenim una despesa que no tenen els homes, i jo crec que això no és ideològic tampoc, no és ideologia de gènere, és un fet constatable, i que aquelles famílies on hi ha més dones tenen una despesa que no hi ha a les famílies on no hi ha aquestes dones. Aquest gest resoldrà el problema? No. Efectivament, nosaltres havíem demanat imports més grans i havíem demanat una franja més gran, i fruit de la negociació ho vam haver d'acordar a una franja més reduïda. Per què els 12 anys? Perquè la mitjana d'edat de tenir la primera menstruació, la menarquia, és de 12,6 anys a Catalunya. Per tant, creiem que si no incloem des dels 12 anys, moltes d'aquestes nenes que potser són, encara estan dintre de l'economia familiar, evidentment, però no deixa de ser una despesa per a aquestes famílies, i fins als 25 perquè és una edat en què justament més aviat

molta gent jove ja pot començar a tenir ingressos i potser ja pot començar a tenir els recursos per poder accedir a aquests productes mensuals.

I el val dels preservatius jo crec que és evident. Estan pujant com mai les malalties de transmissió sexual, estan pujant les ETS, i això també molt relacionat amb la disminució o la pràctica inexistència d'una educació sexual integral a les escoles i els instituts. Per tant, el val va de la mà també de demanar-li, és una de les qüestions que també hem acordat dintre dels pressupostos, que el Pla d'Escoles Lliures de Violències i l'Educació Sexoaffectiva sigui una realitat en totes les etapes educatives a tots els centres educatius de Catalunya, siguin públics, siguin concertats, i això també és important.

Hem treballat i hem aprovat també en una moció darrerament la figura del Coordinador de Convivència i Benestar, però ha de ser una figura que tingui els recursos necessaris per poder implementar i per poder dedicar-se a la feina que se suposa que s'ha de dedicar. I de fet, estem veient que és una de les demandes que també creuen l'agenda de les mobilitzacions del sector educatiu en aquestes setmanes.

Altres qüestions que hem inclòs i que creiem que és important i que han de fer amb els pressupostos que hem acordat, també estaven recollides en la moció que vam aprovar, com li deia, i és, per exemple, tot el programa de suport a les defensores de drets humans i les defensores, en concret, de drets sexuals i reproductius, que són les que més reben els atacs d'aquestes forces d'ultradreta,

Fitxer 23CIF6

d'aquestes forces antidemocràtiques que estan en contra de qüestions bàsiques com els drets humans. Per tant, creiem que el seu departament ha de tenir més recursos i més força per poder-les protegir, per poder-les defensar, perquè no hagin de patir a les portes de les dones, a les portes de les clíniques d'interrupció voluntària de l'embaràs, no hagin de patir l'assetjament d'aquests grupuscles neonazis i feixistes, com està passant encara actualment en determinats llocs. Per tant, consellera, sí que li demanarem que, a més de tot allò que tenim acordat en l'acord

de pressupostos i que vostè mateixa ha fet referència que a més a més anem aprovant coses en aquest Parlament, tot això s'incorpori també dintre de l'execució.

Amb el tema de les cures, d'acord amb què es dediqui a fer també cursos i plans de masculinitats responsables, però les feines de cures segueixen estan bàsicament feminitzades. Segueixen sent les dones les que més les fan i el que necessiten les dones és que la major part d'aquests recursos, mentrestant no fem aquesta corresponsabilitat que podem tenir en l'ideal i podem anar treballant cap allà. Són les que necessiten aquests recursos que s'hi destinen cap a elles, sobretot per a aquelles que tenen feines de cures més precaritzades.

Consellera, amb aquests recursos li demanarem, i vostè mateixa ho ha dit, els temes de burocratització, els problemes amb les convocatòries, els problemes que tenen moltes entitats per poder fer front a totes les seves actuacions en defensa de les dones víctimes de violència masclista, per exemple, els problemes que tenen les treballadores dels serveis que té externalitzats la seva conselleria. Vostè ha parlat de nou SIEs que es posaran en marxa. Com seran aquests SIEs? Quins convenis hi haurà? Quines seran les condicions de treball de les treballadores?

Des del Departament de Drets Socials ha arribat a un acord amb el tercer sector per l'actualització de les tarifes. Volem saber si el seu departament s'aplicarà també aquesta actualització i podrem garantir d'una vegada per totes que avancem cap a consolidar l'equiparació de les treballadores públiques amb les treballadores que presten serveis a l'administració pública. I això, en el cas de la xarxa d'atenció a les dones de violència masclista, és fonamental, perquè tenim entitats que tanquen, tenim persones que agafen baixes, tenim persones que no poden suportar la pressió i que, a més a més, tenen uns salaris que les condemnen a viure en la precarietat. I això també és responsabilitat del seu departament.

I finalment, i ja per acabar, totes les qüestions que hem parlat, tenim la Llei 19/2020. Hem vist l'informe que s'ha fet d'avaluació, que s'ha publicat no fa gaire. Volem saber també des del seu departament quina lectura fa d'aquest informe d'avaluació, aquesta reforma que s'ha de fer de la Llei 19/2020, que li demanem que la pacti amb els grups abans d'arribar al Parlament, perquè tinguem molta feina feta prèviament, que hi han qüestions com per blindar i per fer funcionar de veritat l'Oficina per la no

discriminació, perquè el règim sancionador que preveu la llei sigui realment efectiu i sigui aplicable. I, en aquest sentit, sí que li demanarem, consellera, que puguem treballar tots aquests canvis.

Crec que amb això ja és l'avaluació del que vam parlar des del mes de març. Sí que li demanem, consellera, que hi hagi el compromís per poder tenir reunions de seguiment per l'acompliment d'aquests acords, que no siguin només un «signem i aprovem uns pressupostos i no en tornem a parlar», perquè, com li deia, caldran més acords, caldran més suports i la base de futurs acords sempre passarà per l'acompliment dels actuals.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I al no haver-hi presència del Grup Parlamentari de la CUP i del Grup Mixt, doncs, passariem al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i té la paraula la diputada Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, presidenta. Primer de tot, doncs, agrair a la consellera l'explicació de la secció del seu departament dels pressupostos de la Generalitat d'aquest any 2026 i també la presència de la secretària general, Sonia Guerra, així com del conjunt de persones i membres del Departament d'Igualtat i Feminisme que avui estan aquí en aquesta comissió.

Jo, abans d'entrar en matèria amb el detall de la secció pressupostària del seu departament, doncs sí que m'agradaria fer un petit matís general sobre els pressupostos. I és que aquests pressupostos, ja saben, acordats amb els grups d'Esquerra Republicana i dels Comuns, expressen una idea molt clara: Catalunya torna a avançar amb estabilitat, amb ambició i amb mirada de futur. Són els pressupostos d'un país que no es resigna, que no vol administrar la inèrcia, sinó accelerar, que vol recuperar plenament l'orgull, la confiança i la capacitat de liderar la propera dècada.

Amb aquests comptes, el Govern del president Illa consolida una etapa d'estabilitat útil, d'acords progressistes i de governar per a tothom. En un temps on massa sovint

la política es confon amb el soroll, el bloqueig o la confrontació estèril, aquests pressupostos representen exactament el contrari. Representen la serenitat, la responsabilitat i la capacitat de construir majories al servei del país. Un pressupost al servei d'una Catalunya més forta, més justa, més cohesionada, més igualitària i amb més oportunitats, aquest és el sentit profund d'aquests pressupostos, donar resposta al present i alhora preparar el futur, millorar la vida quotidiana de la ciutadania i, al mateix temps, posar les bases del país que volem ser d'aquí a deu anys: una Catalunya amb millors serveis públics, amb més habitatge, amb més seguretat, amb més recerca, més indústria, amb més cultura, amb més equilibri territorial i amb més capacitat institucional.

Per això, avui no venim només a analitzar les partides d'un departament. Avui debatem molt més que una xifra pressupostària. Estem parlant del país que volem construir i de quines prioritats decidim posar al centre de l'acció pública. I si hi ha una idea que travessa aquests pressupostos, és una idea molt clara que és: La igualtat no és una política complementària. La igualtat és política estructural i el feminisme és una manera de governar.

Per això, és especialment rellevant l'informe de perspectiva de gènere que acompanya els pressupostos de la Generalitat per a aquest any 2026. Un informe que no és un annex formal, no és un document accessori. És una eina política de primer ordre perquè ens permet llegir els pressupostos preguntant-nos una cosa essencial: A qui arriben els recursos públics? Com impacten en la vida de les persones? I si contribueixen o no a reduir desigualtats. Perquè els pressupostos no són neutres, mai ho han estat. Cada partida pressupostària té conseqüències concretes en la vida quotidiana, en qui cuida, en qui cobra menys, a qui té dificultats per accedir a un habitatge, en qui assumeix més precarietat, en qui veu vulnerats els seus drets o en qui pateix violència. I incorporar aquesta mirada és precisament tenir la voluntat de voler governar millor.

L'informe ens diu que Catalunya ha avançat molt en les darreres dècades, però també ens diu que encara hi ha desigualtats persistents que no podem normalitzar. Ens diu que la bretxa salarial continua sent una realitat, que les dones seguim assumint una part majoritària de les cures, que la pobresa té rostre femení massa

sovint, que encara hi ha segregació laboral, sostres de vidre i desigualtat en l'accés a espais de decisió.

I també ens recorda que aquestes desigualtats no impacten a totes les dones per igual. Quan el gènere es creua amb l'origen, amb la discapacitat, la situació administrativa, l'edat o la classe social, les vulnerabilitats s'intensifiquen i, per això, la resposta també ha de ser transversal i interseccional. Aquest pressupost fa un pas important en aquesta direcció.

Ja sabem que no tota la política feminista i d'igualtat d'oportunitats es centra en el seu departament. Vostè ho ha explicat a l'inici de la seva compareixença. No només parlem del Departament d'Igualtat i Feminismes, sinó que el Departament ha identificat 561 actuacions vinculades a la transformació feminista, amb més de 601 milions d'euros associats. Parlem d'una mirada que impregna el conjunt del Govern. El percentatge de programes pressupostaris que incorporen explícitament l'impacte de gènere ha passat del setanta-set al vuitanta-nou per cent en aquests pressupostos. És a dir, avui la perspectiva de gènere està més integrada, més sistematitzada i més consolidada que mai dins l'estructura pressupostària de la Generalitat. I això és important perquè hem passat d'incorporar la perspectiva feminista com una mirada sectorial a entendre-la, com una eina transversal del Govern.

Sobre els pressupostos, hi ha quatre idees que apareixen en aquests pressupostos i que vostè ha explicat durant la seva intervenció. Ha explicat alguns més, però que crec que per part del nostre grup, que són els que volem destacar especialment, perquè expliquen molt bé no només què fa aquest departament, sinó el per què ho fa.

La primera seria la lluita contra les violències masclistes i aquí crec, i crec que aquí és important dir-ho amb molta claredat, no? Quan reforcem les polítiques contra les violències masclistes, el que estem fent és reforçar una responsabilitat democràtica de país, perquè darrere de cada servei que s'amplia, darrere de cada professional que acompanya, darrere de cada recurs que arriba més..., amb menys intensitat al territori, hi ha dones que necessiten protecció, reparació i garanties per poder reconstruir el seu projecte de vida. I això exigeix institucions capaces d'estar-hi

presentes, exigeix recursos estables, exigeix coordinació institucional i també una mirada que entengui que les violències masclistes no s'aborden només quan ja han passat, sinó també des de la prevenció, la sensibilització i des de la transformació social i cultural.

Per això, és tan important que aquests pressupostos continuïn reforçant la xarxa d'atenció i recuperació arreu del territori, incorporant noves eines i nous serveis adaptats també a realitats emergents com la violència digital, especialment entre la població més jove. Perquè el masclisme canvia de formes, però les institucions també han de ser capaces d'actualitzar les seves respostes.

La segona qüestió, que crec que és especialment rellevant, és la lluita contra els discursos d'odi. I aquí segurament estem parlant d'un dels grans reptes democràtics del present, perquè sabem que l'odi no apareix mai de cop. Comença sovint amb la deshumanització, amb el menysteniment, amb el prejudici, amb el discurs que assenyalava un col·lectiu com una amenaça. I quan això es normalitza, quan entra en la conversa pública, quan circula sense resposta, el que fa és erosionar la nostra convivència i afeblir la democràcia.

I per això és tan important que el Govern hagi decidit situar aquesta qüestió al centre, perquè defensar els drets humans avui no és reaccionar davant la discriminació quan ja s'ha produït. És també treballar preventivament perquè aquesta decisió no arrel·li ni es normalitzi. És generar eines de sensibilització. És treballar des dels centres educatius. És reforçar el pensament crític entre els més joves. És generar coneixement i és tenir la capacitat institucional d'identificar aquestes dinàmiques abans que acabin convertides en exclusió o violència.

La tercera idea que volia destacar, i no sé si em donarà temps a fer la quarta, si no la faré en el segon torn, és la corresponsabilitat i la conciliació. Perquè sovint, quan parlem d'igualtat, doncs, parlem de drets, de representació, de discriminació. Però de vegades costa més posar al centre allò que sosté la vida quotidiana i les cures en formen part. La manera com ens organitzem per cuidar qui disposa de temps, qui renuncia, oportunitats laborals, qui carrega més sovint amb les tasques invisibles del dia a dia, qui ajusta la seva jornada laboral. Sabem que encara avui en dia continua sent molt desigual, aquesta distribució. I sabem també que sense abordar aquesta

qüestió des de la política pública no hi haurà..., no hi arribarem mai a aquesta igualtat efectiva entre homes i dones. Perquè això és tan important... Per això és tan important que aquests pressupostos reforcin polítiques de conciliació i responsabilitat.

I la darrera idea, la quarta idea que crec que aquests pressupostos també expressen amb molta claredat i que ens sembla imprescindible posar en valor, és la defensa de les persones LGBTI i el desplegament de tots els seus drets amb total llibertat. En un moment en què veiem que, en molts llocs, reapareixen discursos que qüestionen drets que semblaven consolidats o que tornen a assenyalar i a estigmatitzar al col·lectiu LGBTI, la resposta institucional no pot ser mai el silenci. Per això és rellevant que aquests pressupostos continuïn reforçant la xarxa SAI arreu del territori, que ampliïn recursos d'acompanyament i que continuïn desplegant polítiques públiques que posin la vida al centre.

És necessari garantir que cada persona, visqui on visqui, pugui trobar suport, escolta, acompanyament i protecció quan així ho necessita. Però també és memòria. És reconèixer les trajectòries de lluita de tantes persones que ens han precedit i que han fet possible els drets que gaudim actualment. I és memòria, però també és futur. És garantir que els joves puguin créixer en una societat on la diversitat no es toleri només, sinó que es respecti i es visqui amb plena normalitat.

Jo ja ho deixo aquí, perquè ja no... Em queden tres segons. Tornar a agrair la seva compareixença i acabaré de fer algun comentari més al segon torn.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de la consellera per poder donar resposta a totes les qüestions plantejades per un màxim de trenta minuts.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Molt bé. Moltes gràcies, diputada. Bé, començo sumant-me al prec de moltes de les diputades de tant de bo tinguéssim i disposéssim de més recursos en el departament d'Igualtat i Feminisme; també per mi seria un somni. És veritat que també he sentit parlar de que potser tenim una milionada de recursos i que en surten els recursos...

Tot el contrari. Jo crec que tant de bo disposéssim de més recursos en el nostre departament. I, en aquest sentit també estem treballant en un acord per millorar el sistema de finançament, que suposen més de 4.686 milions d'euros, que també és una de les claus que formen part d'aquest acord també pressupostari.

Per anar contestant a les coses que s'han dit, m'han preguntat de manera concreta pels criteris de la proposta dels [# 00:14:26], que ja ho ha contestat la diputada Segovia. Per tant, dono per reproduïda la resposta sobre els criteris.

Jo crec que s'ha parlat també una mica de la necessitat d'analitzar les violències masclistes des d'una perspectiva transversal, d'enfortir i millorar la coordinació entre els departaments. I això és el que estem fent. Ens reunirem el grup d'anàlisi de feminicidis, que sempre que tenim malauradament un feminicidi, reunim aquest grup que té representació

Fitxer 23CIF7

de diversos departaments de la Generalitat. Analitzem el tema concret i mirem, no?, què és el que ha fallat de tota aquesta estructura.

I sí que també crec que és imprescindible dir que com més enfortim, des del nostre punt de vista, l'abordatge integral, menys possibilitats hi haurà de que el sistema falli. Millorarem la coordinació interdepartamental, però quan hi ha un acompanyament intensiu per part de professionals, s'acompanya en el procés de la denúncia, s'acompanya en el procés del judici, s'acompanya en el procés de recuperació, en aquest sentit, tenim més garanties de reduir el risc, tot i que el risc a zero és molt difícil de reduir-lo. Però sí que és veritat que estem observant que es redueix. Per tant, les nostres polítiques públiques, que alguns titllen de «xiringuitos», són polítiques que salven vides.

Respecte al tema de la prioritat... –perdó–, de les llistes d'espera de la prova del VIH, aquest dijous precisament, el dijous vinent ens reunirem amb el Departament de Salut per parlar d'aquest tema.

Contestant el que ha comentat la diputada Balsera de posar el focus en l'erradicació de la violència masclista, en la millora de la coordinació i del model de governança,

també hi estem treballant. Jo crec que també totes les feines que hem fet..., que estem fent amb el pacte català ens serviran per analitzar aquest sistema de governança i detectar on hem d'enfortir i, sobretot, que sigui eficaç i eficient. Moltes vegades ens reunim molta gent i no som operatius, no? Jo crec que..., bé, això ho vam parlar el dia que ens vam veure per parlar d'aquest tema.

Compartim la necessitat de desplegar la Llei 13/2025, que ho ha comentat també la diputada Segovia. En aquest sentit, estem treballant ja d'entrada en un nou servei que és el servei sociocomunitari que acompanya l'atenció individual del SAI. Anirem desplegant tots els compromisos.

Contestant a la diputada del Partit Popular, a la Belén Pajares, no puc compartir que el que vostè..., no puc compartir que titlli de «policia de la moral» el que jo he començat a parlar de coeducació, per exemple. La coeducació és un tema que porta molts anys treballant-se des d'una perspectiva de consens polític molt ampli, fins i tot del seu partit polític. I això no és «policia de la moral», no és nova, no és *woke*; és una eina educativa que es porta aplicant des de fa molt de temps.

Jo crec que vostè ha fet també esment de que no hi havia mesures reals i transversalitat. Home, jo crec que he fet moltes..., he explicat moltes de les mesures d'aquest pressupost i les hem concretat.

M'agradaria fer una puntualització a la diputada Calvet, sobretot perquè és que no puc resistir-me, estava prometent-me a mi mateixa no fer fer-la, però no puc resistir-me. Vostè ha parlat de la gestió del calendari, no?, que una incorrecta gestió del calendari ens impedeix fer una correcta, pressuposa una incorrecta gestió de govern. Miri, vostè ha dit que portem més de tres anys governant i jo li dic que repassi el calendari, perquè vam començar el 12 d'agost i no portem ni dos anys. (*Veus de fons.*) Sí, ha dit tres anys. Soc conscient de que ha estat un error, ha estat un error *linguae*, segurament, però no m'he pogut resistir. Ho ha dit –ho ha dit, ho ha dit.

En qualsevol cas, quan vostè parla de justificar sous per l'impacte de les nostres accions, això és molt subjectiu, jo podria dir el mateix de l'impacte que té la justificació d'altres sous.

Respecte de temes que vostè ha parlat i ha titllat de propaganda, nosaltres parlem de «sensibilització», propaganda és el que feia en altres èpoques molt enyorades per vostès.

Respecte a la resta de grups, sumar-me a molts dels plantejaments que s'han fet des del Grup de Comuns i des del Grup del PSC.

Comentar únicament –i ja per acabar–, respecte al tema de l'execució del pressupost, sí que m'agradaria comentar algunes qüestions concretes, perquè jo crec que també hi ha hagut aquí un ball de números. És veritat que l'any 2025 no hem tingut l'execució que a nosaltres ens hauria agradat, però jo crec que és una bona execució si tenim en compte que els ingressos propis, és a dir, els que no incorporen els ingressos finalistes, el grau d'execució és del noranta-dos per cent i que quan s'hi sumen els ingressos finalistes, és a dir, de les subvencions que ens arriben d'altres administracions, el grau d'execució del pressupost és del vuitanta per cent. És veritat que no tots els capítols tenen el mateix nivell d'execució: el nivell d'execució del capítol 1, és a dir, els sous, és molt alt, és gairebé el noranta-cinc per cent; el de les inversions, és veritat que aquí és on no hem aconseguit tenir un gran nivell d'execució. És veritat que la partida pressupostària no és tan gran. En aquest cas, sí que és veritat que l'execució de les inversions no hem tingut temps d'executar-les, sobretot també perquè moltes vegades implica l'adquisició d'immobles que moltes vegades no trobem, perquè per posar un servei integral especialitzat l'immoble ha de tenir unes característiques determinades que moltes vegades ens costa molt trobar. En tal cas no és un nivell d'execució com el que ens hauria agradat, però tampoc puc titllar-lo d'un nivell d'execució preocupant, en qualsevol cas, també tenint en compte que ha estat un any de pròrroga pressupostària, que hem hagut de posar suplementes de crèdit, i que això també dificulta molt la gestió de l'execució pressupostària.

També reconec que aquest any hem patit molta rotació de personal. Hem patit les conseqüències també de la ressaca del procés d'estabilització i tenim equips infradotats. Malgrat que altres pensin que nosaltres tenim moltes persones treballant per no fer re, el que li puc dir és que a nosaltres sí que ens agradaria disposar de més recursos. Sobretot en àrees claus com les direccions de serveis, que són les

que fan els processos de contractació, els processos de provisió, els processos de les subvencions, necessitem més recursos. I per això estem treballant en un pla de desplegament de recursos humans en el que incorporem més recursos, sobretot en aquestes àrees de gestió tan importants.

I respecte al tema de l'equiparació salarial que vostè comentava del sector social, jo ja a la meva intervenció he manifestat la nostra voluntat d'afegir-nos a aquesta equiparació salarial. Estem fent números. Jo crec que amb el pressupost d'enguany podríem començar a treballar en aquesta equiparació salarial, però estem aplegant encara..., perquè tenim moltes provisions de serveis i estem mirant l'impacte real pressupostari que suposaria aplicar aquesta equiparació salarial. Començarem amb el cinc per cent, que l'aprovem el mes de juliol. I estem avaluant des de la direcció dels serveis quin és l'impacte de l'equiparació salarial, però jo soc optimista i crec que podrem anunciar bones notícies en breu.

La presidenta

Perfecte. Ara, un segon torn de rèplica per als grups parlamentaris que vulguin fer-ho. Doncs seria el Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula la diputada Sònia Martínez i Juli.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, presidenta. Consellera, permeti'm que en aquesta segona intervenció baixi al territori, perquè les polítiques d'igualtat no es fan només des dels despatxos de la conselleria ni tampoc des de Barcelona, vostè n'ha fet esment. Sap, doncs, que es fan cada dia als ajuntaments i també als consells comarcals, que són la primera línia d'atenció a les dones i al col·lectiu LGBTI d'arreu de Catalunya. I el missatge que ens arriba d'aquests ens és preocupant. El primer problema –i vostè ho deu saber– és el contracte programa, perquè treballar amb pròrrogues any rere any, això no és gestió, podríem dir que és supervivència. Els ens locals i també els supramunicipals no poden planificar serveis, no poden consolidar equips, no poden fer política pública real quan no saben si el proper any tindran finançament. I, per tant, aquesta incertesa és un problema i les seves conseqüències les paguen les dones que necessiten aquests serveis.

El segon problema és el finançament estructural. Les comarques, especialment les rurals i les de baixa densitat, no disposen de recursos suficients per desplegar polítiques d'igualtat amb garanties. Moltes vegades s'aproven programes pensats des d'una realitat urbana que després, quan arriben al territori, és impossible poder aplicar perquè existeixen territoris dispersos o municipis més petits, municipis que no disposen de transport, sense infraestructures tampoc de serveis. Per tant, el desequilibri territorial en les polítiques d'igualtat és real, es pot mesurar i veiem que aquest pressupost, doncs, no el corregeix.

El tercer problema és la burocràcia, vostè n'ha parlat. Els tècnics dediquen una part molt important del seu temps a justificar, documentar, respondre convocatòries fragmentades. I mentre aquests professionals, doncs, fan tota aquesta burocràcia, les dones esperen, el col·lectiu LGBTI espera. Per tant, simplificar els mecanismes de finançament, creiem que és una condició perquè les polítiques públiques siguin eficaces.

I el quart problema és la temporalitat dels equips tècnics. No podem parlar de polítiques d'igualtat sòlides quan els professionals, diguem-ne, que les han d'implementar treballen amb contractes que estan vinculats a aquestes subvencions anuals. La precarietat laboral dels tècnics d'igualtat al territori és una contradicció en si mateixa: no es pot construir estabilitat des de la inestabilitat. I vostè n'ha parlat ara fa un moment, quan parlava de la rotació del personal, no?, que han tingut en el departament. Doncs amb aquesta rotació és impossible crear vincle dels professionals i les persones ateses, a vegades també, que és molt important.

Per tant, cal avançar cap a la consolidació dels equips professionals, que siguin estables, amb un finançament pluriennal que sigui garantit.

I el cinquè problema que ja hem apuntat, però que mereix –crec– ser recordat, és la manca de coordinació entre els departaments i les administracions. Jo n'he parlat, vostè n'ha parlat, també diferents portaveus: quan no hi ha coordinació, la pressió també recau moltes vegades sobre els ens locals i són a vegades els ajuntaments, els consells comarcals els que han d'articular allò que des de salut, justícia i drets socials no s'ha coordinat des de dalt. I això no és sostenible. Els SIAD, els SIES, els

programes de prevenció, tots necessiten aquesta continuïtat garantida i també recursos suficients, perquè la demanda veiem que no para de créixer.

Per tant, el missatge que li porto avui des del territori, consellera, és aquest: els ajuntaments i els consells comarcals fan de primera línia. Ho fan amb vocació, amb professionalitat, però mereixen aquest marc estable, un finançament estructural i una conselleria d'Igualtat que exerceixi de veritat el que dèiem, aquest paper vertebrador, no que sigui gestora de subvencions anuals, sinó que exerceixi de motor d'una política transversal, planificada i amb visió de país.

Catalunya es mereix polítiques d'igualtat que arribin a totes les dones, visquin on visquin, i el pressupost que avui ens ha presentat no ho garanteix.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara passaríem al torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, i té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Bé, senyora consellera, és que jo no he parlat de coeducació, ni tan sols ho he esmentat, la veritat. Jo lo que li he dit és que vostès tenen obsessió a intervenir des del poder polític, li torno a repetir les mateixes paraules: la consciència, el pensament i els discursos. La seva obsessió és convertir-se en una mena de policia de lo moral políticament correcte.

I dintre dels programes del seu departament, hi ha l'aprovació d'un pacte nacional contra els discursos d'odi i impulsar un pla integral contra els extremismes. Aquesta no és la seva feina, consellera, això és feina de la fiscalia.

I què vol que li digui? La línia vermella entre lo que és políticament correcte i lo que no ho és i la llibertat d'expressió és una línia molt fina. I, malauradament, estem acostumats que l'esquerra sempre aplica la *ley del embudo*, aquella de «ancha para mí y bien estrecha para los demás».

Miri, senyora Díaz, els pressupostos són els mateixos que els de fa tres mesos. La gran diferència –gran diferència– és l'acord que vostès han firmat amb Esquerra

Republicana. I vostès, al final, el que han acabat sent és el soci estratègic de l'independentisme. I això és així. Vostès són el soci prioritari i estratègic de l'independentisme. Els han comprat el llibre blanc, o sigui, han complert els seus somnis. ¡Vamos, estarán encantados!, digo yo.

I acabo. Miri, senyora Segovia, que vostès treguin pit parlant de defraudadors/propietaris i d'amnistia fiscal quan segueixen sustentant i donant suport al Govern de Pedro Sánchez, perquè vostès formen part d'aquest Govern, vamos, es que como mínimo es de traca.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Seria el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula la diputada Julia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Señora *consellera*, yo no sé si me escucha cuando hablo, estaría bien que lo hiciera, ya que nos obligan a repetir este paripé. Pero es que no he dicho que lleven tres años gobernando. (*Veus de fons.*) No, no revíselo. Y es que aunque lo hubiera dicho, no son tres años, son cinco años cogobernando con Esquerra Republicana.

Señora *consellera*, sea sincera: ¿le parece normal gastarse 600 millones de euros –sí, 600 millones de euros– en perspectiva de género, mientras uno de cada cuatro catalanes se encuentra hoy en riesgo de pobreza o exclusión social? ¿Le parece normal gastarse casi 19 millones en cargos, en sueldos y en chiringuitos dentro de su propio *departament*, mientras uno de cada tres niños catalanes están en situación de pobreza infantil? ¿Le parece normal gastarse 41 millones de euros en charlitas,

Fitxer 23CIF8

protocolos y puntos lilas, mientras en 2025 más de nueve mil catalanes murieron esperando la ayuda a la dependencia? ¿De verdad todo esto le parece normal?

Yo de verdad, yo no sé si sentirá cargo en su conciencia o no, pero es que lo que sí sé es que su departamento no soluciona ninguno de los problemas reales de los

catalanes. Al contrario, los agravar y los cronifica. A partir de ahí, que cada cual cargue con su conciencia.

(*L'orador mostra una fotografia.*) Dicho esto, señora *consellera*, ¿ve estas dos fotos? Estas dos fotos, la de arriba. Es el minuto de silencio que se convocó por el asesinato en Figueres, minuto de silencio al que todos asistimos, bueno, no, menos la CUP, aquí se puede ver que no estaba, al igual que hoy. Y la de abajo es el minuto de silencio que se negaron a convocar por el asesinato de una mujer en Esplugues a manos de un magrebí.

La pregunta es sencilla, ¿me puede explicar por qué en este segundo caso ni siquiera se dignaron a convocar ni un minuto de silencio? ¿Por qué desde su *departament* están silenciando deliberadamente este brutal asesinato? Su *departament* y la mayoría de los diputados que están en esta sala. ¿Me lo pueden explicar?

Miren, estas fotos son el retrato de la vergüenza frente a la dignidad. Esta foto demuestra quién defiende de verdad a todas las mujeres y quiénes las utilizan para su relato ideológico y su negocio político. Porque ustedes utilizan a las mujeres como arma política y las clasifican en víctimas de primera y en víctimas de segunda, según encajen o no en su relato.

Por eso, este *departament* y estos presupuestos son un auténtico fraude. Porque si de verdad defendieran a las mujeres no negarían la verdad, no negarían que la violencia que sufren las mujeres a manos de extranjeros es una realidad asfixiante en Cataluña. No negaría los propios datos de los Mossos d'Esquadra donde más de la mitad de los detenidos por delitos contra la libertad sexual en Catalunya son extranjeros. Y tampoco negarían que más del ochenta por ciento de presos condenados por violación en Cataluña tienen nacionalidad extranjera.

Que ustedes nieguen la realidad explica el motivo por el cual las violaciones han aumentado un cuatrocientos por cien en tan solo diez años, y también explica que las cuatro provincias catalanas hoy, hoy en día lideren el número de violaciones en toda España.

Mire, señora *consellera*, negar esto no es inocente. Negar esto y abrir las puertas de nuestra casa a salvajes que creen que usted y yo debemos estar aquí en esta

comisión con la cabeza tapada simplemente por ser mujeres, no es ser inocente, es ser colaboradores necesarios de que todos estos números sean hoy en día una puñetera realidad en Cataluña. Y le digo lo mismo que le he dicho antes, que cada cual cargue con su conciencia.

Finalmente, no quiero acabar esta comisión sin antes hacerle una pregunta muy, muy básica, de fácil comprensión. Usted hoy presenta los presupuestos para el Departamento de Igualdad y Feminismos y los presenta porque es la ...consellera del Departament d'Igualtat i Feminismes, no? Y es *consellera* porque su partido gobierna y su partido gobierna porque ganó las elecciones en 2024. ¿Es así?

Pues bien, señora *consellera*, ¿puede explicar hoy y aquí, cómo y quién pagó la campaña electoral de su partido en 2024? Porque hoy nos piden avalar sus presupuestos, sus partidas, su forma de gestionar el dinero público, el dinero de los catalanes. Pues digo yo que, tal y como están las cosas en el Partido Socialista, estaría bien que primero empezarán a dar explicaciones de qué es lo que hicieron para llegar a gobernar hace dos años. Y si no lo explica aquí, no me preocupa, ya lo explicarán ustedes mismos en los tribunales.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per... No? No hi hauria cap... Doncs, donàriem pas a la consellera per respondre les últimes qüestions que s'han plantejat per un temps de quinze minuts.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Sí, moltes gràcies, diputada. Començo contestant a la diputada de Junts. Nosaltres, de fet, aquest darrer acord marc que hem aprovat amb els ajuntaments ja compta amb un període plurianual, és de quatre anys. I, per tant, la demanda que vostè em feia, no?, d'aquesta necessitat de plurianualitat per donar estabilitat als recursos que donem els ajuntaments ja està garantit amb l'aprovació del nostre acord marc.

Nosaltres no l'hem prorrogat. Drets Socials sí que ha prorrogat el conveni, el *acuerdo*... el contracte programa, gràcies. I nosaltres el nostre acord marc ja l'hem aprovat i té un període de validesa de quatre anys.

És veritat, coincideixo amb vostè en la necessitat de reduir la burocràcia. Ho estem fent des d'una perspectiva global de tot el Govern de la Generalitat. El tema de la temporalitat dels equips tècnics, és veritat que dotant de finançament estructural més estable és una ajuda perquè els ajuntaments prengui la decisió d'estabilitzar plantilles. Tot i que és veritat que, al final, el plantejament d'un servei com estructural o per programes és una decisió que correspon a l'administració local.

Tot i així, som conscients que els consells comarcals que no disposen d'ingressos propis necessiten aquest tipus de recursos per estabilitzar plantilles. I nosaltres hem tingut també aquesta mirada en el nou acord marc per dotar de més recursos per a estructura. Abans finançàvem d'una manera molt més intensiva programes i ara el que hem fet és plantejar la possibilitat que una part més important dels nostres recursos es puguin justificar amb estructures i, per tant, ajudar d'alguna manera a la consolidació d'aquestes plantilles.

No tornaré a parlar del tema de la policia de la moral. És veritat que el concepte és molt ampli i jo puc interpretar de les seves paraules moltes de les coses que es fan des del seu departament quan s'atribueix a mi la perspectiva d'una policia moral, amb tot el que ha dit de la meua intervenció, però sí que m'agradaria puntualitzar una afirmació que vostè ha fet, no?, que la feina de combatre els discursos d'odi és de la Fiscalia, no, de Fiscalia és combatre els delictes d'odi.

Al final, el discurs d'odi és prevenir el delicte d'odi, i això és el que nosaltres plantegem fer. Prevenir un discurs que finalment el que genera és un delicte. I, sobretot, defensar els drets humans, que sí que és la nostra responsabilitat. I fixi's si limitem tant la llibertat d'expressió que vostè ha manifestat i ha dit el que ha considerat oportú.

Bé, respecte del tema de la meua consciència i la interpel·lació que ha fet a la meua consciència. Doncs, miri, li dic que em sento molt orgullosa de liderar aquest departament. Em sento molt satisfeta que el Govern de la Generalitat destini més de 600 milions d'euros a la perspectiva de gènere al conjunt de les polítiques públiques. I m'agradaria que aquests 600 milions d'euros fossin més. Sap per què? Perquè impacta en la vida de moltes persones, moltes persones que a vostès no els importen.

I respecte al tema de la condemna de la mort, nosaltres sempre hem condemnat la mort de totes les dones, de totes, de totes les dones. El que passa és que el meu departament el que fa és convocar minuts de silenci dels feminicidis. Els feminicidis tenen una definició molt clara. Hi ha moltes dones assassinades a mans d'homes – que això és una discussió molt profunda que tenim també amb Interior, com determinem què és un feminicidi, quan és feminicidi i quan no.

I feminicidi és una mort d'una dona que ha estat assassinada pel fet de ser dona. En aquest cas, hi ha molts altres casos de dones assassinades que, sota el meu punt de vista, podrien ser dones assassinades pel fet de ser dones, però que no s'ha determinat així per qui té la competència de determinar que és un feminicidi, i nosaltres no hem convocat minut de silenci. El que és vergonyós és que la seva formació política no hagi vingut a cap minut de silenci i que decideixi venir als minuts de silenci a partir d'aquesta definició.

Nosaltres no neguem la realitat, els que neguen la realitat són vostès. Nosaltres mai negaríem la violència masclista. Vostès sempre han negat la violència masclista. Nosaltres la combatem. I vostès el que fan és sistemàticament cada cop que tenen oportunitat utilitzar les dones de manera *torticera* per justificar la seva agenda xenòfoba.

Perquè a vostès no els hi preocupa la nacionalitat de la víctima, no els hi preocupa la vida de la víctima, l'única cosa que els hi preocupa és si la nacionalitat de l'agressor els permet justificar la seva agenda xenòfoba i islamòfoba. I això és la única cosa que vostès fan en aquest Parlament.

Per tant, no sé si vostès podrien dormir amb la consciència tranquil·la. Nosaltres treballarem per l'alliberació de totes les dones, fins i tot de vostè, senyora Calvet.

La presidenta

Gràcies, consellera, per les explicacions que ens ha donat. Finalitzaríem la comissió. Sí que demanaria a les portaveus que es quedessin un moment per comentar un tema molt ràpid.

Moltes gràcies.

Suspenem la sessió.

La sessió s'aixeca a les...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT